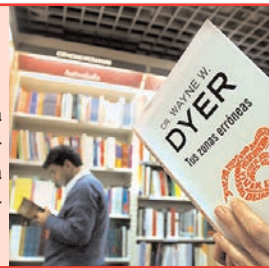

► **Fòrum Social Mundial**
Roda el món // Pàgina 19
 Durant aquests dies s'està realitzant a Nairobi (Kenya) la setena edició del Fòrum Social Mundial, la primera que es realitza íntegrament a l'Àfrica amb més de 50.000 participants.

► **Videos desobedients**
Què es cou // Pàgina 22
 A Esplugues se celebra la primera "Mostra de videoactius i de desobediència", organitzada per la Plataforma contra el Pla Caufec, per tal de debatre sobre com afrontar els conflictes.

► **Felicitat de rebaixes**
Expressions // Pàgina 24
 La indústria editorial explota el filó de la literatura d'autoajuda, un sector en continu creixement. El llibre *L'Autoajuda al descobert* posa de relleu els enganys d'aquesta mena de productes.

setmanari de comunicació **directa**

núm. 34 // 24 de gener de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

L'ORDENANÇA DEL CIVISME DE BARCELONA COMPLEIX UN ANY

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Ara fa un any s'aprovava la polèmica normativa a la ciutat de Barcelona. En aquests dotze mesos s'ha extès per molts altres municipis catalans i s'han obert milers d'expedients sancionadors. Però les realitats socials que persegueix –pobresa, exclusió o prostitució– no s'han eliminat

Arnau Bach

» Així està el pati // Pàgina 9

Les plantilles en conflicte coordinen esforços

La pluja, petita però constant, de lluites laborals en empreses, ha convençut als seus protagonistes que han d'unir esforços per tal de fer-se més visibles. Així, els acomiadats de Seat, els imputats d'Iberia, els vaguistes de Mercadona, així com altres empreses com Codex, Bocatta o Braun van convocar una manifestació unitària pels carrers del centre de Barcelona el diumenge 21 de gener.

L'acte va comptar amb el recolzament i participació de pràcticament tot el sindicalisme combatiu i alternatiu al sindicalisme oficial. Les banderes roges i negres de CGT i CNT, les Cobas o la IAC van estar presents per donar suport a les reivindicacions obreres, així com diferents moviments socials i organitzacions polítiques d'extrema esquerra i de l'esquerra independentista.

» Així està el pati // Pàgina 17

Cal dues estacions per al TAV?

Entitats veïnals dels districtes barcelonins de Sants i Sant Andreu denuncien que la construcció de dues estacions del TAV a la capital catalana respon a interessos especulatiu i de reordenació urbanística, doncs és absurd que un transport d'aquest tipus tingui dues parades a la mateixa ciutat.

» Així està el pati // Pàgina 13

Un militar promou els desallotjaments il·legals

El president de l'Associació de Propietaris de Catalunya, que reuneix uns 2100 afiliats, va assegurar aquesta setmana que no s'havia d'esperar a presentar una denúncia per fer fora els okupants de pisos o cases buides. Proposava que es contractessin els serveis de grups del que es coneix com a "matons", per tal de canviar el pany de la casa, buqueritzar-la i tornar a deixar-la tapiada. Luis Miguel Pahissa és

un sargent de l'exèrcit retirat que presideix també l'Associació Catalana de Milícies Universitaries, amb seu al quarter del Bruc. Ell va posar en contacte a Carles Veiret, el propietari del pis ocupat al carrer Urgell 72 de Barcelona amb els periodistes. A les seves declaracions a la premsa, Pahissa pretenia assimilar el cas de Veiret amb les okupacions reivindicades d'espais abandonats en mans d'especuladors.

Editorial

El civisme funciona a cop de decret

Ara que fa un any de l'entrada en vigor a Barcelona de la polèmica "Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona", el balanç de la seva aplicació ratifica l'anàlisi que en feien a priori els moviments socials. Com era previsible, les sancions han caigut sobre els grups socialment més marginats i els moviments socials crítics, el model parapoliciac de ciutat ha generat un clima de més crispació en lloc d'augmentar la convivència ciutadana i s'ha reforçat el clima d'impunitat dels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, com hem anat denunciant a la DIRECTA.

Tot i que encara està pendent de resolució el recurs contenciós-administratiu presentat per la FAVB i quinze entitats més, l'Ordenança ha servit de pretext per reprimir respostes socials a problemes pels quals els polítics no ofereixen cap solució. El darrer exemple va ser la prohibició de l'acampada dels Fills del Quixot, però, pel camí, hi ha hagut l'expulsió de les prostitutes dels carrers per entregar-les a les màfies, la multa de 7.000 euros a sis estudiants pel mural reivindicatiu contra el desallotjament de Can Vies, i tants altres que no han sortit als diaris.

Però, les ordenances "cíviques" s'han anat estenent al llarg dels Països Catalans, tot estenent les prohibicions i la criminalització de comportaments. Els polítics haurien de recordar que actuar amb civisme vol dir contribuir al benestar dels altres ciutadans i que les situacions d'exclusió social es resolen amb polítiques socials, no pas a cop de decret. Potser els trenta-dos milions d'euros que ha costat l'ordenança es podrien haver dedicat a aquest fi.

Pensem, doncs existim

Islamofòbia

Guillem Sánchez
/directa@setmanaridirecta.info/

A la DIRECTA ja ens hem acostumat a les crítiques dels col·laboradors. Cap problema. La crítica, i sobretot si ve d'amics, benvinguda sigui. Sempre aprens. Ara, personalment i com a coordinador de la secció 'Rod el món', em va sobtar la crítica de Matthew Tree al número 31 de la DIRECTA. En la seva columna, assegurava ("posava la mà al foc") que mai publicaríem res sobre el drama del Darfur. I n'endevinava la raó: "per als occidentals d'esquerres (i alguns de dretes) ser àrab és sinònim de ser víctima; per tant, els és inimaginable protestar contra el govern" (sudanès).

Sorpren perquè sí que n'hem parlat, del Darfur, un reportatge al número 19 i una fotografia gegant al 25 (el testimoni gràfic més colpidor que hem publicat). Tenint en

compte l'espai limitat per parlar de temes d'altres països i els conflictes que mai hem tractat, n'és un mínim seguiment. Un espera que les crítiques siguin, almenys, documentades.

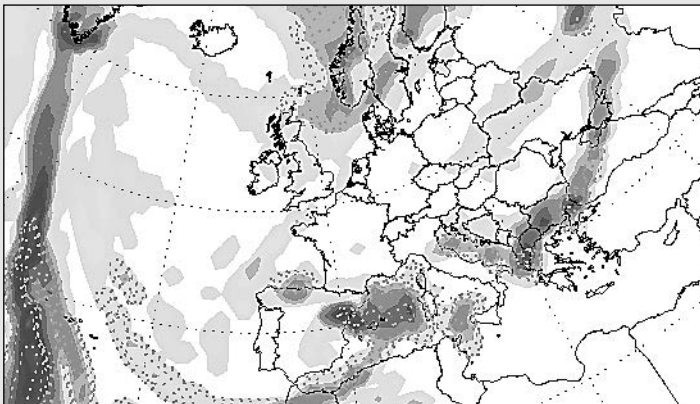
També sorprèn la mesura que fa servir en Matthew per definir el Darfur com "la pitjor atrocitat que està essent comesa"; ja que sembla que les classifiqui per paràmetres quantitius (a més morts més calamitat). Tinc els meus dubtes sobre aquesta escala de mesurar calamitats, però llavors, l'oblit del Darfur és l'infima palleta davant la immensa biga que representa el seguiment mediàtic que han tingut els (escassos) 3.000 morts de les Torres Bessones de Nova York.

I finalment, sorprèn que algú llegeixi la premsa occidental (d'esquerres o dretes) i tingui la sensació que els àrabs són víctimes emparades per un pacte de silenci. A mi,

i força estudis m'ho corroboren, em queda la sensació que els mitjans de comunicació promouen, amb honroses excepcions, una islamofòbia brutal on els àrabs són els culpables de (gairebé) tot i només se'n destaquen les qüestions més negatives. Els esforços per revertir aquesta situació són, desgraciadament, unes gotes en un oceà d'odi.

És cert que l'esquerra ha defensat tradicionalment la laïcitat i l'ateisme, i això va allunyar grans masses de gent humil però creient, el que va dificultar els processos transformadors. I també ho és que la llibertat que pregonem inclou, sense renunciar a la laïcitat, la de culte.

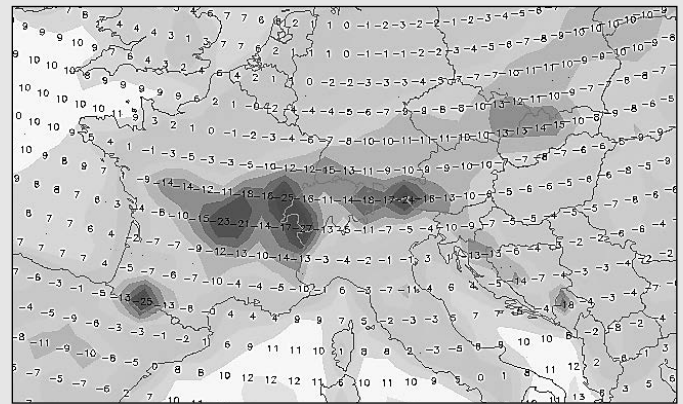
És curiós que, després d'anys d'exigir, amb diferents arguments, que no es cremessin esglésies, ara, també amb diferents arguments, s'exigeixi que es cremin mesquites. A mi, això —i perdoneu l'acudit fàcil— em fa pudor de socarrim.

Matí de divendres 26 de gener una extensa nevada arreu de la costa catalana.

Neu a Barcelona

En el moment d'escriure aquesta previsió (dimarts al vespre) les temperatures ja són d'hivern. Però encara baixaran més. Entre dijous i divendres una forta bossa d'aire fred creuarà Catalunya de nord a sud. El seu nucli se situarà davant de la costa, i la matinada de divendres la neu pot caure a totes les comarques de Girona, Barcelona i Tarragona. S'haurà de veure si seran només flocs o un important gruix de neu.

Temperatures de 0 graus a la mateixa línia de la costa divendres al matí.

Com s'ha fet?

De nou ha estat una setmana complicada. La vinculació de molts membres del col·lectiu en els moviments socials ha fet que, en uns dies en que els desallotjaments abunden, alguna gent no hagi pogut seguir el seu ritme habitual. Per sort, el col·lectiu va creixent poc a poc, cada vegada hi ha més gent que s'anima a escriure, fotografiar, corregir o fins i tota realitzar tasques de gestió i la feina es pot anar repartint millor. De totes formes, l'entrada de gent nova també genera problemes organitzatius, que esperem que es vagin resolent a mida que les noves incorporacions vagin agafant el ritme, i la gent de sempre es vagi adaptant a les noves realitats.

Pel que fa a les subscripcions, aquestes augmenten a un bon ritme, fruit de la campanya on demanàvem a cada subscriptor o subscriptora que busqués una persona nova per afegir-se al projecte. La idea s'ha demostrat prou bona, encara que no hem arribat al número mínim que estabilitzaria el projecte. Us animem, però, a seguir-la difonent, amb la seguretat que aquest és un objectiu assumible i, òbviament, animem a tots els sectors que encara no s'han subscrit a fer-ho. Aquesta fórmula és l'única, ara per ara, que garanteix un futur per al projecte.

A nivell material, les deficiències de la seu de la redacció es van fent més evidents a mida que s'apropa l'onada de fred, agreujades per una fuita d'aigua que ha provocat una petita inundació als lavabos. Per ara, per sort, està controlada.

Qui som

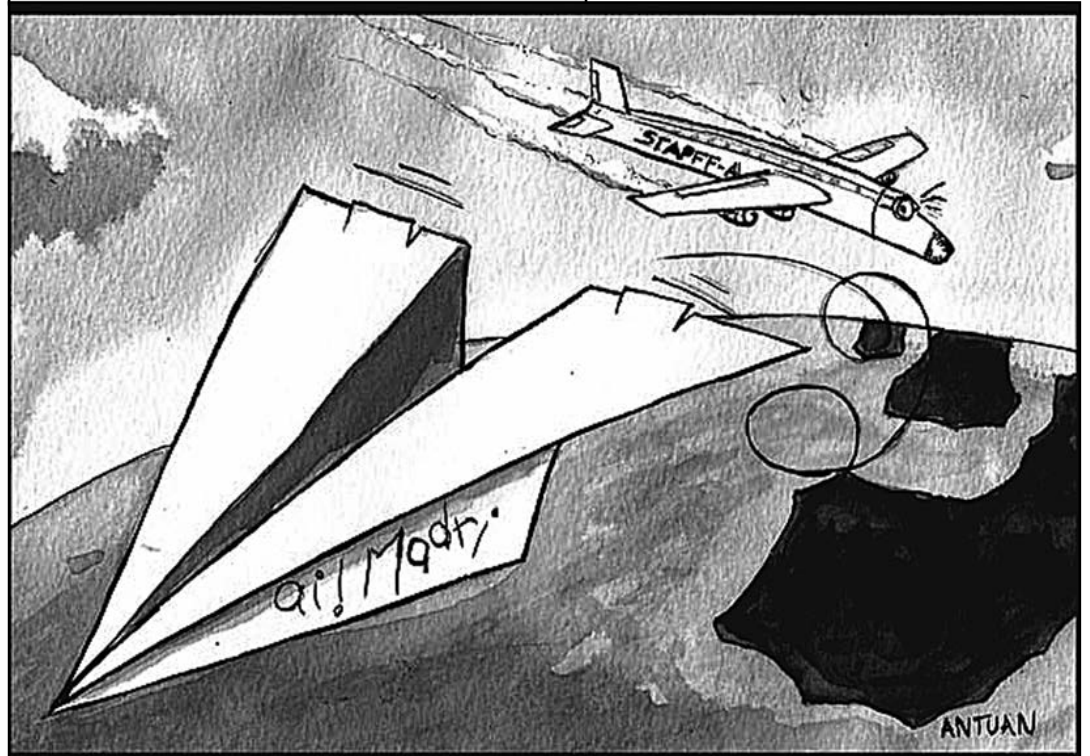
DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa
REDACCIÓ

De dalt a baix: Laia Alsina i Mariona Ortiz * Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz * Així està el pati: Guillem Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina, Jesús Rodríguez, Mariona Ortiz * Roda el món: Guillem Sánchez * Observatori dels mitjans: Enric Borràs i Abelló * Què es cou: Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Palà, Jordi Vidal i Santi Eizaguirre * La graella: Jesús Hita

FOTOGRAFIA
Edu Soteras i Toni Arnau
CORRECCIÓ
Laia Bragulat
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Xavi Camós
SUBSCRIPCIONS
Helena Olcina i Amigo

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 23

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
-Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
-No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
-Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» El Síndic de Greuges demana que es retiri l'ordenança pel civisme aprovada per l'Ajuntament de Vic_

» L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, ha assegurat que el "vandalisme quotidià" ha baixat un 46% l'any 2006_

» Els moviments socials de Mataró calculen que l'aplicació de l'ordenança en aquesta ciutat els ha costat 35.000 euros en concepte de sancions_

PAÏSOS CATALANS // MOLTS MUNICIPIS COPIEN EL MODEL DE LA CAPITAL

Les ordenances pel civisme s'estenen des de Barcelona

Més de trenta ajuntaments ja tenen aprovades o en tràmit ordenances cíviques

Laia Alsina i Mariona Ortiz
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'aprovació de l'"Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona" sembla haver obert la veda per l'aprovació de noves lleis reguladores del civisme i els comportaments ciutadans. Des del 2005 al 2007 més de trenta ajuntaments dels Països Catalans han aprovat o estan tramitant ordenances i normatives reguladores dels comportaments ciutadans i l'ús dels espais públics.

L'ordenança de Girona multa recollir objectes dels contenidors, que considera propietat pública

Sota noms i categories diverses com "ordenança de la convivència ciutadana i de la via pública" a Caldes de Montbui, "acord cívic de Territori per la neteja" a Santa Coloma de Gramenet, "ordenança de civisme, integració social i convivència ciutadana" a Arbúcies o "programa de civisme" a Sant Cugat, la regulació de la

Mapa de les localitats catalanes on s'ha aprovat una ordenança cívica

Helena Olcina

convivència està cada dia més aco-
tada. Alguns ajuntaments no han
aprovat ordenances però han
enclavat campanyes ciutadanes
per promoure el civisme, com el
de Tàrraga. I altres fan campanyes
perquè la ciutadania s'assabenti de
les noves ordenances (Terrassa,
amb el lema "Amb civisme tothom
suma" o Fraga, amb "Junts millorem
per sentir-nos tots orgullosos").

Les diverses normatives muni-
cipals no tenen el mateix abast i,
en alguns casos, són modificacions

de lleis que ja existien, però totes
regulen aspectes de la vida quoti-
diana com la mobilitat, la tinença
d'animals domèstics, la recollida
de deixalles, l'ús de l'espai públic i
els "comportaments incívics". En
alguns casos, com a Maçanet de la
Selva, la nova ordenança a tràmit
fins i tot inclourà la instal·lació de
càmeres de vigilància als carrers
de les seves urbanitzacions.

► **Deixalles i objectes perduts**
La nova "ordenança de residus

municipals" que ha divulgat l'ajun-
tament de Girona prohibeix la
recollida d'objectes dels conteni-
dors i papereres públiques, que
està penalitzada amb una multa,
perquè considera que els residus
són propietat del municipi.

Però, fins i tot a Arbúcies,
municipi fins fa poc temps gover-
nat per la CUP, va aprovar l'estiu
passat una nova ordenança de
"civisme, integració social i con-
vivència ciutadana". Llegint-ne l'ar-
ticle 70 i 73 es pot arribar a la con-

clusió que "per dipositar objectes
a la via pública sense permís, pel
mal ús de les fonts públiques o
per llençar papers o deixalles fora
de les papereres" l'Ajuntament et
pot arribar a posar una multa de
fins a sis-cents euros.

A Palafrugell, un dels apartats
de la nova normativa cívica fa
referència als objectes perduts.
En dos anys i un mes, quan caduca
el dret del propietari a reclamar,
els objectes valuosos o diners
passaran a formar part del patri-
moni de l'Ajuntament, mentre els
objectes no valuosos es donaran a
entitats benèfiques.

► **Multes que oscil·len entre
els trenta i els tres mil euros**

No deixar la brossa on toca costa,
a Calella, tres-cents euros. Deixar
un animal sol durant més de
dotze hores, ja sigui a casa, en una
terrasa o a l'interior d'un vehicle,
a Palafrugell és una infracció greu
que et pot costar fins a 1.500
euros, mentre que una infracció
molt greu pot arribar als tres mil.

Només a Sant Cugat del Vallès
l'Ajuntament va imposar 2.535
sancions l'any passat per conduc-
tes incíviques relacionades amb la
neteja viària, la mobilitat i la con-
vivència. A Barcelona, segons l'in-
forme fet públic per la Guàrdia
Urbana el passat 19 de gener, l'ap-
licació de l'Ordenança ha signifi-
cat 53.410 actuacions de la Guàr-
dia Urbana, amb un total de
37.042 expedients sancionadors. ①

Oposició popular: el cas de Lleida

Redacció Lleida
/ponent@setmanaridirecta.info/

Les noves ordenances sobre
civisme han aixecat tota
mena de protestes i al·lega-
cions. Mataró, Sitges o Berga en
són alguns exemples i Lleida no
n'ha quedat al marge. Divendres 15
de novembre de 2006, és va en-
cegar al saló de plens de l'Ajunta-
ment de Lleida una intensa discus-
sió al ple extraordinari entre
l'oposició (CiU) i el govern de la
Paeria (tripartit) sobre l'anomenat
civisme. I és que la manifestació
contra l'especulació i a favor del
Centre Social Okupat la Gàbia,
que es va fer a la ciutat el 7 de
novembre, van ésser els detonants

d'un debat sobre seguretat ciu-
dana i convivència a la ciutat. CiU
va culpar el govern de la Paeria de
ser massa permissiu, fet que havia
desencadenat una onada de van-
dalisme i una sensació de malestar
i d'inseguretat a la ciutat. En
aquest context, el govern de la
Paeria va començar a elaborar un
esborrany titulat "Ordenança
Municipal de civisme i convivèn-
cia de la Ciutat de Lleida", prenent
clarament com a referent el que
s'havia elaborat per a Barcelona.
L'esborrany fou aprovat el 23 de
novembre de 2006 pel ple de la
Paeria amb caràcter provisional.

► **Al·legacions de la CUP**
Davant aquesta situació, la CUP de

Lleida, juntament amb altres
col·lectius, van iniciar un estudi del
document ja que, des d'un primer
moment, van considerar que l'or-
denança era autoritària i inquisiti-
va, i que atemptava contra el siste-
ma de garanties propi del Dret
Penal i del Dret Sancionador en
l'àmbit administratiu. Amb la
voluntat que la normativa no tirés
endavant en els termes establerts
pel govern municipal, la CUP va
presentar el 22 de desembre de
2006 un llarg llista d'al·legacions a
l'Ordenança de civisme. Els punts
principals van ser els següents:

-Infracció dels Principis de
Legalitat i Tipicitat de la Llei de
Règim Jurídic i Procediment Admi-
nistratiu: consideren que l'ordenan-

ça incorre en l'aplicació d'analogia
en el camp sancionador i, no sols en
determinats preceptes que es
podrien suprimir, sinó que l'esta-
bleix amb caràcter general, la qual
cosa fa que tots els seus preceptes
esdevinguin nuls de ple Dret.

-Existència de conceptes jurí-
dics indeterminats que causen inde-
fensió: al llarg de l'ordenança apa-
reixen tot un seguit de termes
ambigus i confosos de manera que
la ciutadania no pot discernir qui-
nes conductes poden ser suscepti-
bles de sanció.

-Ús de mesures coercitives per
suplir la manca de mesures socials i
pedagògiques: la normativa no
inclou cap mesura per a la inclusió
social i la igualtat, de manera que

els col·lectius més desfavorits que-
den totalment al marge, esdevenint
omissions tant greus com són els
drets de les persones immigrades i
la transversalitat en les polítiques
socials; els drets de les persones
sense sostre i la correlació entre
drets i deures; la solidaritat davant
la injustícia social; el respecte als
drets de les dones i la tendència cap
a la paritat o el respecte dels drets
de gais i lesbianes.

A més, la CUP considera que
l'ordenança justifica la coerció
com a eina de cohesió social a l'es-
grimir que les limitacions i prohi-
bicions són per garantir la con-
vivència, tranquil·litat, seguretat,
salubritat i respecte als drets i als
béns de la ciutadania. ②

»» Es prohibeix “la pràctica de jocs en l’espai públic” (pilota, monopati i similars), “rentar-se o banyar-se a les fonts” o “utilitzar els bancs i seients públics per a usos diferents dels que estan destinats”. També es prohibeix “el consum d’alcohol quan es faci en envasos de vidre o llauna” i “la mendicitat insistent, intrusiva o agressiva, així com organitzada” i la que “directa o indirectament utilitzi menors com a reclam” —

BARCELONA // UN ANY D’APLICACIÓ DE LA POLÈMICA NORMATIVA

Ordenança cívica: l’espai públic del poder

El balanç de l’aplicació de l’ordenança cívica a Barcelona durant el primer any ratifica els temors dels crítics amb la normativa, que ja havien previst una penalització de la dissidència i els col·lectius més desfavorits de la ciutat. Malgrat tot, l’Ajuntament valora com a “molt bons” els resultats obtinguts

☞ Luis Caldeiro
/luiscaldeiro@hotmail.com/

Fa un any que va entrar en vigor una de les normes més polèmiques que ha conegut la ciutat. Tant, que va suscitar el rebuig unànim d’associacions de veïns, sindicats, ONGs i associacions d’advocats. Només els comerciants semblaven acceptar-la de bon grat. La Federació d’Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) i trenta entitats més van recórrer el 25 de setembre del 2006 i, actualment, el recurs es troba al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

El text considera infracció “la pràctica de jocs en l’espai públic”, “rentar-se a les fonts” o “utilitzar els bancs públics per a usos diferents”

Però, què tenia l’Ordenança Cívica per generar tanta antipatia i què ha suposat la seva aplicació durant el primer any? Per començar, l’Ordenança parteix d’un afany sancionador, com a mínim, inquietant. El text considera infracció conductes tan peregrines com “la pràctica de jocs en l’espai públic” (pilota, monopati i similars), “rentar-se o banyar-se a les fonts” o “utilitzar els bancs i seients públics per a usos diferents dels que estan destinats” (sic). Segons un informe de la mateixa Guàrdia Urbana, publicat el passat 19 de gener, durant aquest primer any han posat 2.676 multes per “ús impropï de l’espai públic” i concretament 169 per

Estatua de Charlot a les Rambles, a l’alçada del Liceu

Arnau Bach

practicar jocs. Per tant, si bé és cert que castiga fenòmens “no ben vistos socialment”, com el *botellón*, també ho és que la restricció arriba a límits severs: es prohibeix el consum d’alcohol —a seques— “quan es faci en envasos de vidre o llauna”. Curiosament es tolera quan es faci en “establiments i altres espais reservats expressament per a aquesta finalitat, com les terrasses”. El mateix informe assenyalava que les multes per consum de begudes alcohòliques han arribat a les 8.369 durant aquest primer any.

Però això no és tot. La majoria dels entrevistats coincideix en assenyalar que l’Ordenança equipara sota una mateixa etiqueta —incivisme— actituds purament vandàliques amb altres de caire molt diferent, ja sigui social i econòmic —captaires i prostitutes de carrer— com polític —col·lectius o moviments incòmodes per al poder—. A través de la sanció, l’ordenança tindria com a objectiu inconfessat “invisibilitzar”, fer desaparèixer de la via pública els primers i limitar la capacitat de mobilització dels segons. Aquests temors queden reblats amb el balanç del primer any, ja que la xifra més alta de sancions (17.334) ha estat pels venedors ambulants i la segona, ha estat per posar cartells, fer grafitis, etc (10.340 denúncies), és a dir, les principals formes d’expressió de la dissidència política i cultural que no encaixa dins els partits polítics clàssics.

► **Indigents i prostitutes: les principals víctimes**

Sens dubte, el gruix de les queixes se centra en el tracte a indigents i prostitutes de carrer. Pel que fa als primers, es castiga “la mendicitat insistent, intrusiva o agressiva, així com organitzada” i la que “directa o indirectament utilitzi menors com a reclam”. També se

Arrels valora que l’ordenança ha reforçat l’estigmatització dels col·lectius més desfavorits i la seva sanció ha augmentat una percepció social negativa que ja existia

sanciona “dormir de dia o de nit a les vies i espais públics”, cosa que pot ser especialment dur per aquest col·lectiu. El cert és que bona part de les multes per mendicitat interposades pels agents de la Guàrdia Urbana (838) no s’han pogut fer efectives i, segons la fundació Arrels, s’ha previst un

mecanisme per tal de no cobrar-les, tot i que la nova normativa preveu la possibilitat d’incautar els diners obtinguts amb la pràctica de la mendicitat. Malgrat tot, Arrels valora que l’ordenança ha reforçat l’estigmatització dels col·lectius més desfavorits ja que el rebombori mediàtic i la sanció envers aquests col·lectius ha augmentat una percepció social negativa que ja existia.

L’ordenança també prohibeix qualsevol tipus de comerç sexual al carrer —oferir, sol·licitar, negociar o acceptar—, així com mantenir relacions sexuals amb retribució. “Paradoxalment”, comenta amb ironia Jaume Asens, lletrat de la Comissió de Defensa del Col·legi d’Advocats de Barcelona, “una parella que tinguessin relacions en públic no serien sancionats però sí la prostituta i el seu client, quan es òbvi que la ‘repercussió’ en l’espai és la mateixa”. Una norma que Beatriz Espejo, portaveu del Col·lectiu de Transsexuals de Catalunya, denuncia per

injusta i hipòcrita: “Es parla de proxenetisme als carrers quan, en realitat és mínim en comparació amb la gran indústria dels bordells. En canvi, és la treballadora de carrer, la que va per lliure, la d’un estratègia social més baixa, la que es demonitza”. I conclou: “si hi hagués un veritable interès en combatre el proxenetisme, l’exploració i el tràfic de dones, tanarien els locals dels grans empresaris, que em consta que mantenen molt bones relacions amb els polítics”.

► **Les activitats culturals, perseguides**

Seguint l’Ordenança, no es pot acampar o realitzar actes de tipus lúdic o cultural a la via pública sense comptar amb el permís municipal, com hem vist recentment amb Els fills del Quixot. Això afecta tots aquells col·lectius veïnals, polítics o culturals —des d’okupes a qualsevol grup d’escacs o de dansa— que, per la seva modestia econòmica, no tenen cap altre mitjà d’expressió i de protesta que no sigui, precisament, cartells, acampades, pancartes o una festa popular espontània.

Per fer un balanç real de l’aplicació d’aquesta normativa, el millor és repassar l’informe que en fa la mateixa Guàrdia Urbana, encarregada de fer-la executar: un total de 53.410 denúncies tramitades, de les quals només 111 eren per actes vandàlics. Pel que fa a l’economia, hi ha 37.042 expedients sancionadors en seguiment i les sancions que ja s’han cobrat, han costat 397.410 euros als ciutadans “expedientats”. I, una darrera apreciació, que no és en forma de xifra: la Guàrdia Urbana valora positivament que es produeix un efecte denúncia dels ciutadans i ciutadanes. Curiosament, les queixes per activitats prohibides a la via pública ha augmentat un 18,3%. Ara sí que estem millorant la convivència i el civisme. ☺

Espai públic desconflictitzat

Jaume Asens és un dels lletrats que porta el recurs legal contra l’Ordenança Cívica a Barcelona. Una norma que no dubta en qualificar com “la plasmació legal” d’allò que el poder considera com a espai públic: “És el somni del polític: crear un espai públic desconflictitzat. És a dir, que tot allò que perturbi el camp

visual amb problemes socials o polítics no previstos a l’agenda, desaparegui. I que, per fi, el carrer es converteixi només en un lloc de pas; espais físicament ordenats i nets, que facilitin la seva rentabilitat econòmica (consumidors, turistes), encara que sigui a costa de perdre pes social i espiritual”.

El civisme en xifres:

17.334 sancions per venda ambulat
per encartellar o pintar grafitis 10.340
8.369 per consum d'alcohol
expedients sancionadors: 37.042

397.410

euros pagats en multes pels
ciutadans "expedientats"

GLOBAL // LA RETALLADA DE LLIBERTATS A ESCALA MUNDIAL

Models internacionals per un món més 'cívic'

Laia Alsina i Mariona Ortiz
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'extensió de les ordenances per combatre l'anomenat incivisme acostumen a perseguir, no tant les accions antisocials, sinó el perill que es produeixin. Així, segons l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB, les ordenances fetes sobre aquest tema tenen l'objectiu de controlar els grups de persones que els governats consideren "perillosos": immigrants, joves, captaires, venedors ambulants o prostitutes entre d'altres. I, pel que sembla, es tracta de col·lectius perillosos arreu del món.

El model de "tolerància zero" està concebut com una guerra a la marginació i la pobresa mitjançant resultats espectaculars

► **Nova York, "tolerància zero"**
El nom de Rudolph Giuliani, alcalde de Nova York durant els anys 1994-1996, està associat a "tole-

Polícia de New York tallant la cadena d'una bicicleta amb una radial

Internet

rància zero", model ultrasecuritari de gestió policial que va aplicar amb l'ajuda del comissari en cap del departament de policia, William J. Bratton. Aquest, volia resultats espectaculars ràpids i, per aconseguir-los, va aplicar el model de "tolerància zero", concebut com una guerra a la marginació i la pobresa.

La "tolerància zero" parteix de la "teoria de les finestres trencades", que va publicar-se el 1982 i és resultat d'uns estudis segons els quals, si un cotxe aparcats té les finestres trencades és més proba-

ble que acabi destrossat que no pas un vehicle aparcats en perfecte bon estat. És a dir, segons la interpretació de Bratton, els petits deterioraments en l'entorn creen un precedent i porten a una dinàmica de decadència imparable. La policia novaïorquesa, sota el mandat de Giuliani, va aplicar aquesta teoria amb una actuació absolutament intolerant ("tolerància zero") i no és casual la visita del cap de la policia novaïorquesa a Barcelona el maig del 2005, en plena elaboració de la nova ordenança cívica.

► El respecte de Blair

A la Gran Bretanya, ja fa temps que el primer ministre, Tony Blair, fa mans i mànigues per combatre el que ell considera actituds antisocials i vandàliques. El que el premier britànic ha anomenat cultura del respecte s'ha convertit en un dels eixos del seu govern. I per aconseguir-ho, apel·la els pares i mares exigint que s'apliquin més en l'educació dels fills per evitar així conductes incíviques.

Però Blair també treballa amb la llei a la mà. Així, el primer ministre de la Gran Bretanya aposta per sancionar les persones que facin la vida impossible als seus veïns i els que molesten amb sorolls a hores intempestives. Per aplicar la mà dura contra els incívics, Blair ho fa amb una llei que s'ha tret de la butxaca i que ja ha aixecat força polseguera per algunes de les mesures que contempla. La normativa dissenyada pel premier britànic contempla el fet de poder fer fora els veïns de casa seva si fan massa soroll. Concretament, se'ls pot fer marxar durant tres mesos a través

d'una decisió judicial i, fins i tot, la llei planteja el desallotjament de les persones molestes com a últim recurs.

La normativa de la Gran Bretanya segueix l'exemple de les que, entre els anys vuitanta i noranta, van sorgir als Estats Units. Els arguments d'aquestes lleis no se centren en el dany que puguin causar al bé jurídic protegit, si no en el perill que es produeixi. Així, els esforços legals tenen com a eix la contenció del que consideren un risc.

► Roma, a la cua

Són molts els analistes del civisme que asseguren que la capital italiana és al final del llistat de ciutats en les quals es combaten les considerades actituds antisocials. Roma és una ciutat on, cada vegada més, proliferen les càmeres de videovigilància als espais més insospitats. Sembla que la ciutadania està sota control però la veritat és que els romans són difícils de "controlar". La capital de l'"Imperi" no té una ordenança cívica tot i els esforços d'alguns dels seus alcaldes en aquest sentit. De moment, la principal lluita municipal s'ha centrat en limitar i controlar el trànsit i rehabilitar els edificis. Reduir el soroll ja són figures d'un altre paner.

Mentrestant, un cinc per cent dels romans, segons les estadístiques mantenen conductes considerades incíviques com no pagar el bitllet de transport públic. Una xifra força baixa, justificada només perquè no hi ha controls. Els graffitis, tant al metro com als carrers de San Lorenzo, vesteixen vagons i façanes. Orinar al carrer és habitual, així com llençar les ampolles, papers, etc... ben lluny de les papereres.

Però tenint en compte la mentalitat romana, de moment, la repressió s'ha deixat de banda i s'aposta per netejar més i multar poc. Els exemples de Nova York, Londres o Barcelona, de moment, són impensables d'exportar a la que va ser capital del Mediterrani. ☺

La reflexió

La febre de l'ordenança

Rosa Carbó. Sociòloga

Després d'un any podem dir que l'Ordenança Cívica de Barcelona ha estat tot un èxit. Ha aconseguit allò que es pretenia, que no era altra cosa que causar impacte mediàtic. N'ha causat tant que fins i tot ha proliferat la febre de l'ordenança; ara podem veure que des del municipi més gran al més petit té una llei cívica d'aquest tipus. Les raons són diverses però cal destacar que és una fórmula molt bona per aparentar que des del consistori s'està treballant i que es preocupen per la qualitat de vida de la ciutadania. No dubto que ho

facin, però l'estratègia per aconseguir-ho crec que és del tot errònia.

En aquestes ordenances trobem barrejats temes molt diversos, des de la generació d'olors fins a jugar a pilota o tenir una "mala conducta ciutadana". El text acaba sent una mena de resum de tot allò que no agrada de veure al potencial votant que acostuma a ser un home de quaranta a seixanta anys, amb pis propi i, fins i tot, segona residència.

Rere d'algunes d'aquestes accions que qualifiquen com incíviques i sancionen hi ha problemes estructurals molt greus que no es tenen en compte. Amb un text així, l'únic

que és ressaltat és l'acció en si, no pas les causes ni les conseqüències d'aquesta. Així, es criminalitzen precisament uns col·lectius que tenen dificultats per articular políticament la seva veu per lo qual cosa la seva indefensió és doble.

Per altra banda, la majoria d'accions incíviques senyalades ja estaven sancionades en la legislació vigent. O és que abans de l'ordenança et podies carregar un contenidor o fer una pintada sense tenir una multa? Per tant, el temps dedicat a redactar l'ordenança i a fer publicitat es podia haver dedicat a coses més importants i veritablement més eficients alhora de tractar els problemes socials.

Incivisme Oriental

La moda de combatre l'incivisme no és exclusiva dels països occidentals. A la Xina, volen acabar amb el costum que tenen els xinesos d'escopir en públic, especialment de cara als Jocs Olímpics de 2008 que s'han de celebrar a Beijing. Per sensibilitzar

els ciutadans, les autoritats han decidit posar bosses d'escombraries cada 100 metres als carrers principals de la ciutat, però també a taxis, autobusos i espais públics. I per si les mosques, ja estudien la possibilitat de multar els infractors.

h1>Impressions

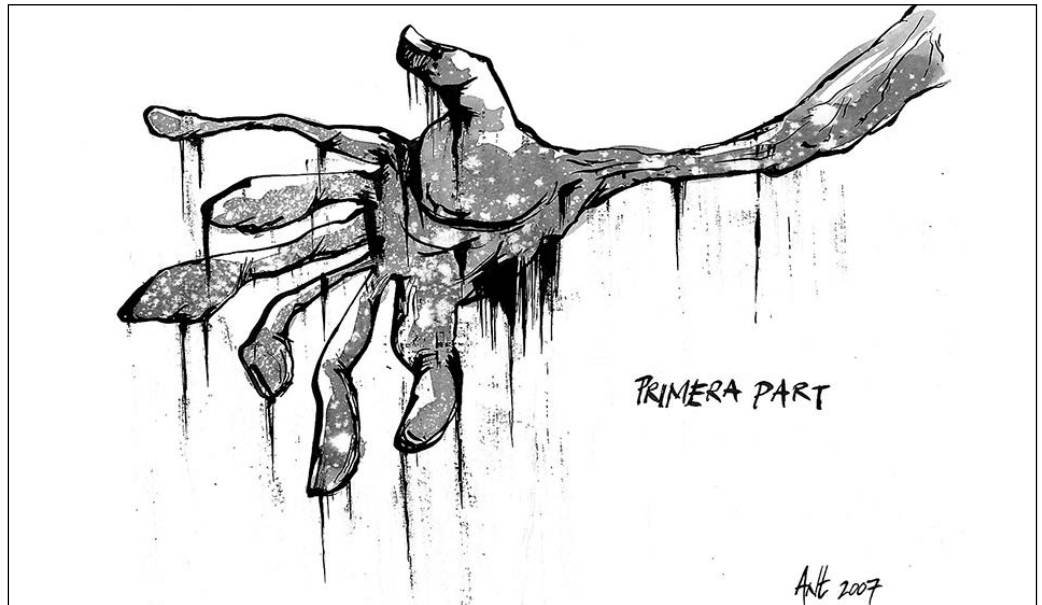
Josep Puig i Boix. Membre del Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear /opinio@setmanaridirecta.info/

h2>La proliferació nuclear (1a part)

En el debat sobre l'energia nuclear, sempre s'amaga —o es passa de puntetes— la qüestió de la relació entre la generació d'electricitat amb reactors nuclears i la proliferació d'armament nuclear. Les vies de proliferació nuclear són dues: l'enriquiment de l'urani i el reprocessament del combustible gastat. Els reactors d'aigua lleugera requereixen urani lleugerament enriquit en el seu isòtop U-235 (entre el 3 i el 5%). Les tecnologies d'enriquiment són bàsicament dues: la difusió gasosa (molt intensiva en energia elèctrica) i la centrifugació (requereix de 50 a 60 vegades menys d'energia elèctrica que la difusió gasosa), tot i que n'hi ha d'altres (separació electromagnètica, aerodinàmica, química, làser). Els cinc estats que posseeixen armes nuclears —membres del Tractat de No Proliferació— disposen de plantes d'enriquiment que han servit tant per enriquir l'urani per combusti-

ble de reactors com per enriquir-lo (al 90%) per armament nuclear. La bomba atòmica que va fer explotar el govern de Pakistan, l'any 1998, era d'urani enriquit en un centre militar clandestí, que emprava tecnologia comercial d'enriquiment, procedent de l'empresa europea d'enriquiment Urenco. Hi ha tres consideracions a fer en relació a l'expansió de les tecnologies d'enriquiment: la primera, quan es desvia urani enriquit cap a bombes a partir d'instal·lacions destinades a ús civil (és el cas del programa d'armament nuclear a Sudàfrica). La segona, quan es construeixen instal·lacions d'enriquiment clandestines, dedicades específicament a finalitats militars a partir de tecnologies d'enriquiment desenvolupades per aplicacions civils (el programa d'armes nuclears de Pakistan n'és l'exemple). I tercera, quan s'emmagatzemen quantitats d'urani lleugerament enriquit i hi ha instal·lacions d'enriquiment comercials, tot plegat permet disposar d'urani altament enriquit en un espai de temps relativament reduït (de moment, cap país ha dut a terme aquesta via, tot i que és només qüestió de temps). Fa més de trenta anys, el U.S. Congressional Office of Technological Assessment va deixar escrit: "Qualsevol planta d'enriquiment pot ser emprada, en teoria, per la producció de material per armament, mentre és immune a qualsevol bloqueig internacional de combustible nuclear, però solament un tipus de planta d'enriquiment —la centrifugació— augmenta les oportunitats de proliferació al mateix nivell que les plantes de reprocessament".

La capacitat d'enriquiment de les catorze plantes existents al món és suficient per alimentar el parc de reactors que avui hi ha en funcionament

Les proves nuclears realitzades pel Pakistan l'any 1998 són l'exemple més palès de com la tecnologia de centrifugació pot anar a parar a mans de països que no han signat el Tractat de No Proliferació Nuclear. La història de com va passar això és molt interessant: el Tractat d'Almelo (1970) va fer néixer Urenco, un consorci internacional d'enriquiment d'urani —del qual formaven part els governs del Regne Unit, Alemanya i Holanda—, per disposar de serveis d'enriquiment que no depenguessin dels EUA. Un científic que treballava a Urenco, Abdul Qadeer Khan, va robar plànols de la planta i la llista de prop de cent fabricants de les peces clau, abans de retornar al Pakistan, a mitjan dels anys setanta. Així es va fer possible que un país, el Pakistan, disposés de tecnologia d'enriquiment. Però, la història no va acabar pas aquí. L'octubre de 2003, un vaixell guar-

dacostes italià va interceptar un vaixell de càrrega, el BBC China, que anava cap a Líbia. Dins del vaixell, s'hi van trobar plantes completes de centrifugació. D'aquesta manera, es va descobrir la complicada xarxa que havia organitzat el pare de la bomba atòmica pakistanesa, Abdul Qadeer Khan, per proveir de tecnologia nuclear Líbia, Corea i l'Iran. Khan va ser perdonat pel president pakistanès Musharraf (!), un fidel aliat del president americà Bush.

Un altre exemple, és el cas de Sudàfrica, que va construir una planta d'enriquiment basada en el mètode de separació aerodinàmica. Suposadament, la planta havia de subministrar urani lleugerament enriquit pel combustible de la central nuclear de Koeberg (tecnologia francesa) i urani una mica més enriquit pel reactor de recerca Safari-I (de

tecnologia americana). En realitat, la planta també va subministrar prop de quatre-cents quilos d'urani enriquit al 80% per ús militar, amb el qual es van fabricar set bombes atòmiques.

La capacitat d'enriquiment de les catorze plantes existents al món és suficient per alimentar el parc de reactors que avui hi ha en funcionament.

Per donar una idea de com és de significativament el risc de proliferació, cal saber que només un 1% de la capacitat d'enriquiment necessària en l'escenari de creixement global seria suficient per disposar d'entre 175 i 310 bombes atòmiques cada any (suposant que cadascuna té entre vint i vint-i-cinc quilos d'urani altament enriquit).

La segona via de proliferació és el reprocessament del combustible gastat en centrals nuclears de producció d'electricitat.

Favier Martí i Lluch. Membre del Moviment de Defensa de la Terra /opinio@setmanaridirecta.info/

h2>Traiem-nos les disfresses

Qualsevol moviment transformador, també als Països Catalans, afronta el debat teòric i pràctic de com trobar la millor manera d'arrelar en el teixit social, en contraposició a les pràctiques aïllades i aïllants respecte a les classes populars.

Des del nostre punt de vista, el nostre socialisme es contraposa a les concepcions del "socialisme des de dalt", on prevalen formes verticals i autoritàries d'organització. Per nosaltres, tant el coneixement com els programes d'acció es van construint en funció de la mateixa experiència concreta de lluita que van desenvolupant les classes populars o fraccions importants d'aquestes, a les quals ajudem a esdevenir subjectes i artífexs de la seva història. Es contraposa, doncs, a l'avantgar-

disme i a l'elitisme. Aclarim això. El nostre socialisme no s'oposa al fet que hi hagi direcció política, sinó que ens oposem a la concepció idealista segons la qual la consciència i el coneixement són una cosa que se situa més enllà de la mateixa realitat social. Aquesta concepció idealista inclou la fantasia, el desig, i és resultat d'una mena de revelació, de lleis absolutes, d'idees definitives, de les quals és portador un petit grup de persones que, per tant, creu que té les claus de la història i que cal que les transmeti als "obers cecs de la història".

Per al "socialisme des de dalt", la política és sinònim d'acció (només acció). La revolució no tindria res a veure amb discussions llargues, amb debats amb quantitats més àmplies de gent.

La transformació social implica l'organització de les classes populars sobre la base d'una nova racionalitat, la subversió de les relacions entre subjectes, el sorgiment d'un nou sentiment de vida

La tasca no consistiria a organitzar fraccions importants de les classes populars, sinó les elits "selectes", a la recerca desesperada de l'acció audaç del *matxito*.

Ahora, els *matxitos*-conductors haurien de fer creure que tenen el coneixement de la ciència revolucionària, emmarcant-se dins un hàlit messiànic i de prestigi. Com que tenen una visió vertical i autoritària de la revolució i l'organització, si l'organització és massa gran i, per tant, "en poden perdre el control", la fan més petita, la desfan o en fan una altra de més controlable. Tot ben acompanyat amb alguna dosi de paternalisme. Tots aquests dispositius antidemocràtics tenen l'arrel en la nostra cultura (la que ens han imposat) mediàtica i, sobretot, patriarcal-masclista.

La transformació social, però, és alguna cosa més que un canvi polític de l'Estat. Implica la transformació de l'ordre social, l'organització de les classes populars sobre la base d'una nova racionalitat, la subversió de les relacions entre subjectes, el sorgiment d'un nou sentiment de vida. Per al "socialisme des de baix", les prioritats són la infraestructura col·lectiva, la socialització del poder i la instauració de relacions de solidaritat que, a la llarga, signifiquin la construcció de la persona nova.

Qualsevol que pensi que pot transformar de soca-rel aquesta societat sense les classes populars anirà disfressat de revolucionari. En definitiva, les classes populars han de ser els agents del seu propi alliberament.

Francesc Camps. Membre de l'assemblea del CSA Can Vies /opinio@setmanaridirecta.info/

Estem tipes de tanta repressió...

Dimecres passat, érem espectadors d'un nou drama quotidià en aquesta ciutat model. Kan Mireia, un centre social okupat amb deu anys de vida, era desallotjat a traidoria, de matinada, amb silenci, amb encaputxats i llums i més llums, per les forces repressives del govern autonòmic.

Hi ha diverses qüestions que ens preocupen. D'una banda, l'arbitrarietat de la decisió judicial: un jutge que desconeix l'estat del procés i que està de guàrdia és visitat pels Mossos d'Esquadra, l'informen que els okupes pretenen oposar-se al desallotjament i decideix, sense informar ningú, sense una mínima contrastació de les informacions, autoritzar l'assalt a Kan Mireia. Això ens porta a preguntar-nos si no s'està

obrint la porta a la impunitat total per part de les forces de seguretat de l'Estat. Ara ha estat un centre social okupat, què serà demà? I què va ser ahir?

D'altra banda, la militarització desplegada en l'assalt a aquests dos centres socials ens recorda les grans *redadas* contra els diferents (o suposats) grups armats que hi ha hagut a l'Estat. Però no només això. Els Mossos d'Esquadra, el matí de dimecres, obliguen tothom a sortir de l'immoble i hi roman un petit grup. Minuts després, es convoca els mitjans gràfics al ple perquè accedeixin a l'edifici i, sorpresa, obtenen les imatges que hem vist després a la televisió, i que avalen la versió de la gran perillositat i l'amenaça que representen aquests joves conscients. Planxes de ferro posades ben juntetes amb uns puntals d'obra, un pneumàtic en bon estat, uns extintors, i alguna eina, tot ben posadet, un enquadrat a mesura per la notícia, que ens recorda aquelles taules amb el cartellet de 'Guàrdia Civil' i el resultat d'una operació. D'això se'n diu legitimació per la prova. Però, és que la gent de Kan Mireia afirma que allò no hi era, tal com reflexen als mitjans. On queda la legitimació quan la prova és manipulada?

I, evidentment, els mitjans de comunicació de masses es fan ressò només de la versió policial, tot seguint les directrius polítiques de tractament de la informació i relegant a comentaris quasi fora de temps o en requadres minúsculs les veus dels veïns i veïnes de la Trinitat Vella, que diuen que era un projecte de gent del barri per la gent del barri.

Per acabar, els propietaris, passejant-se amb cara d'indigna-

Peix

El problema no és la legítima violència esporàdica d'autodefensa, sinó el terrorisme d'Estat i empresarial que es practica arreu de forma més o menys encoberta contra la població

ció, amb els seus abrics de pells, recriminant els ocupants. Uns propietaris que, fa quaranta anys, van aixecar l'edifici sense acabar-lo i sense pagar els obrers que hi havien treballat. Una gota més per un got que fa molts dies que vessa.

Sí, hem de dir que n'estem tipes d'aquesta ofensiva a triple banda per part de l'Administració local, les forces de seguretat (de qui? de què?) i els mitjans de comunicació. El cert és que ens han ensinistrat en centrar-nos i preocupar-nos en les conseqüències i obviar les causes. Deixem-ho clar, el problema no són les okupacions, és l'especulació. El problema no són les expressions diverses que es donen en les manifestacions per l'okupació o en defensa de l'habitatge. El problema és el negoci lucratiu immens que tenen muntat els bancs i les seves immobiliàries,

promotores, ens públics i inversors privats a costa de la immensa majoria de la població. El problema no són les veus o les mans que parlen des de la necessitat, sinó la veu (i la porra i la pistola) que les intenta fer callar a totes. El problema no és la legítima violència esporàdica d'autodefensa, sinó el terrorisme d'Estat i empresarial que es practica arreu de forma més o menys encoberta contra la població.

Ens volen fer callar, però tenim coses a dir: estem tipes que se'ns acusi dels mals de la ciutat i de la ciutadania, que no són altres que els derivats de la vostra gestió neoliberal de l'espai metropolità. Tipus que ens assalteu, ens amenceu, ens maltracteu, ens difameu, ens feu callar, ens detingueu, ens tortureu, ens jutgeu, ens assetgeu, ens perseguïu i ens controleu. Tipus de la vostra mentida, que només

podeu mantenir a base de fer callar —com faci falta— qualsevol mostra vivent del fracàs d'un model de gestió basat en el benefici privat dels quatre de sempre i algun de nou. Estem tipes de ser la pastanaga a la qual segueix el burro mentre no veu que se l'estan menjant viu. Tipus que ens llenceu els vostres gossos de mil caps diferents, de la vostra impunitat i empara en una amnèsia col·lectiva finament dissenyada.

Només ens queda una pregunta per formular: quan l'Estat trepitja un poble, el depri-meix i l'exhaureix físicament i emocional, hem de parlar de terrorisme (terme encara no definit per l'ONU) o de justícia quan es practica l'autodefensa? Sabem que vosaltres ho teniu clar, nosaltres també.

A la gent de Kan Mireia, una abraçada fraternal.

Alain Castan. Col·lectiu "Résister" (Traducció Palestina Lliure) /opinio@setmanaridirecta.info/

Palestina: Qui és responsable?

Els enfrontaments sagnants es multipliquen a Palestina i particularment a la Franja de Gaza. El poble palestí i els seus amics presencien impotents el que podria ser el preludi, si no d'una guerra civil, almenys d'un abrasament mortífer entre faccions armades aliades a Fatah i Hamas. Els responsables d'esta situació, que beneficia només l'ocupant, s'arrisquen a provocar la mort de nombrosos palestins i a noves destruccions, que s'afegiran a les —innumerables— perpetrades per l'exèrcit israelià.

Existixen, certament, causes internes atribuïbles a Palestina: l'error estratègic dels acords d'Oslo i el reconeixement unilateral d'Israel pels palestins sense contrapart i sense el compromís israelià de retirar-se dels territoris ocupats el 1967. Siguen

quines siguin les esperances que es van suscitar llavors, cal reconèixer que no van desembocar sinó en l'expansió de la colonització, fent cada dia més il·lusòria l'existència d'un Estat palestí viable; la presa de possessió en els territoris d'una Autoritat Palestina sense autoritat real, tot consagrant —gràcies al prestigi de Yasser Arafat— la concentració dels poders en mans de Fatah de Tunis, en detriment de les altres tendències palestines, dels resistents de l'interior i dels refugiats a l'estranger, particularment dels camps de refugiats del Líban; la negativa per part de Fatah de reconèixer la seua derrota després de les eleccions legislatives; la incapacitat d'Hamas d'adoptar una línia clara que permeti la unió del poble palestí, de definir una

Si demà Palestina es dividix entre un Hamas-land, a Gaza, i una sèrie de bantustans autònoms, a Cisjordània, Israel haurà aconseguit totalment els seus objectius

estratègia per a l'alliberament nacional, d'assumir totes les conseqüències de la seua participació en els comicis; la dificultat de l'esquerra palestina per unir-se i proposar una alternativa.

Però, existix —davant de tot— la responsabilitat d'Israel, els Estats Units, Europa i els països àrabs infeudats als EUA que, negant-se a reconèixer els resultats de les eleccions que havien reclamat i supervisat, van jugar de forma voluntària a la política del pitjor i van imposar un embargament terrible, tot condemnant el poble palestí a la fam. Actualment, pressionen Mahmud Abbas i Fatah perquè prenguen decisions que no poden sinó empitjorar la situació i allunyar la possibilitat d'alliberament de Palestina.

Si demà, com a conseqüència del terrible patiment del poble, Palestina es dividix entre un *Hamas-land*, a Gaza, i una sèrie de *bantustans* autònoms (enclavaments comunicats entre si), a Cisjordània (és a dir, estretament controlats per l'exèrcit d'ocupació), Israel haurà aconseguit totalment els seus objectius i podrà mostrar que Palestina no pot existir com a Estat independent.

A França, el Govern i la UMP (partit de Chirac i de Sarkozy), però també el Partit Socialista, compartixen una mateixa responsabilitat. I, des de fa anys, neguen el dret dels palestins a la resistència i han deixat perpetrar la política israeliana de colonització i de destrucció sistemàtica, tant de la societat com de les infraestructures palestines.

Navegant per la xarxa

Immigrants, no gràcies?

Aquest podria ser el lema dels Mossos d'Esquadra. Si més no, així es desprèn del sempre sorprenent fòrum de la policia de la Generalitat mossosdesquadra.com.

L'entrevista que *El Periódico de Catalunya* ha fet al conseller d'Interior, més conegut entre els agents policials com a Sàuron, ha portat cua.

Així, després de reproduir un fragment de l'entrevista a Joan Saura, els mossos forumistes s'escalfen amb comentaris prou evidents de la seva nova tolerància zero...

Viva Saura, que amb el seu àlies ja ho deixa tot clar, comença, en espanyol, el debat, això sí, després de qualificar els immigrants amb l'habitual "bueno, bonito, barato": "Crec que és una bona iniciativa, així s'acabarà amb els nombrosos venedors ambulants. Haurien de portar gent de tribus hutus que entenen molt de seguretat. Llatins no, que són més difícils d'ensinistrar en l'idioma i això és el més important".

Lolo protesta perquè Saura vol fer algun tipus de curs per als estrangers que vulguin cometre l'error de ser policies: "Cursets? No, si al final...Tanta gent a qui va costar un ou entrar i ara, a aquests, els facilitaran el camí. Vinga, tots cap a dins, integració multicultural, sí! Ni nivell de català ni hòsties. Encara que jo sóc molt feliç amb la meva hipoteca a 40 anys quan al veï de baix, que és marroquí, només li ha costat 5 anys de treball".

Després d'aquesta estranya afirmació en la qual s'assegura que ser immigrant fa que les hipoteques siguin més barates, Kindisaster afegeix indignat i amb un català patètic: "Catalunya perd la seva essència. Ens hem d'empassar tot allò que ens imposen i, a sobre, hem d'aguantar els immigrants que destrueixen la nostra nació, que els importa una merda Catalunya, i els costums i la nostra història... després de tot el que hem arribat a patir... per un gilipolles va tot al Piqué. Com comencin a fer això... Em sembla que mes d'un mosso català marxa del cos i a sobre.... Prepara't senyor conseller, que tindràs mossos corruptes!!!! Si falten mossos... Com és que cada any es presenten uns 9.000 aspirants a examen i les proves es miren amb lupa? Si en comptes de fer el gilipolles arreglés els sous, la segona activitat, els horaris...etc., veuria com es presenten més Catalans!!!! Visca Catalunya!!!!!"

Després d'aquestes edificants opinions ens preguntem...Segur que es miren amb lupa les proves d'accés?

El dret a protestar

Jordi Soler, Barcelona

Qualsevol entén que, en democràcia, cal respectar unes normes de convivència.

També podem entendre, encara que ens costi, que conviure no és senzill i mentre un vol silenci l'altre vol gresca, o que compartir el carrer és una font de conflictes. Difícil equació. Ara bé, el que és incomprendible és que qui governa aprofiti aquesta situació per fer entrar amb calçador normes de control social i polític, sota el paraigua de la convivència i el civisme.

Que qui governa pugui prohibir accions de protesta com les acampades dels ciutadans és obrir el camí a que prohibeixin a tot i a tots els que es queixen de la seva gestió. Ells ho solucionen tot amb el fet d'anar a votar, en unes eleccions "arreglades" i sense opcions que, entre ells i els seus diaris i televisions, ja s'han encarregat de blindar.

A la gent de Barcelona i altres llocs del país ens caldrà posar-nos les piles per exigir la derogació d'una ordenança, anomenada 'pel civisme', que només pretén controlar-nos i aixafar tant la pobresa com les expressions de disconformitat dels ciutadans.

No fer-ho és deixar obert el camí cap a un feixisme semblant a l'anunciat per Orwell.

La nova policia

Roser Benavent, Barcelona

He vist imatges de l'actuació dels antidisturbis contra la manifestació en protesta pel desallotjament d'una casa ocupada a la Trinitat.

Jo, com la majoria de vostès, no hi era. Però pel que m'han explicat gent solvent que sí que hi era, sembla que la nova policia catalana, sota el comandament d'antics comunistes, no ha millorat massa ni en seny ni en templança. Més aviat tot el contrari.

És clar que, vostè o jo, podem pensar que com no som okupes ni antisistema no hem de témer aquesta gent de blau-negre amb casc. Però crec que això no és del tot cert. Ens podem topar amb ells demà mateix si ens foten fora del nostre pis perquè algun polític corrupte decideix especular al nostre barri, o quan ens tirin fora de la fàbrica, amb cinc centes companyes més, només perquè algun yupi hagi decidit fer mèrits davant la multinacional i tancar la fàbrica del nostre poble. O quan algú decideixi que el grup dels que pensen com vostè o com jo, passin a ser de marginals a il·legals i demà sediciosos o terroristes.

Si els deixem fer, només serà qüestió de temps.

Estem perdent espai

Bàrbara República

Els mitjans de comunicació massius hi tornen amb una de les periòdiques campanyes de manipulació sobre el moviment okupa. Cuni i Rahola fan tàndem, com uns Losantos a la catalana, i dia rere dia treuen "propietaris expulsats de casa seva per terribles okupes" i defensen el dret a agafar-se la llei per compte propi (la inqüestionable legalitat s'acaba quan es tracta de defensar la propietat). *La Vanguardia* torna a editorialitzar en favor dels desallotjaments "express" i tot el conflicte social es reconverteix en problema de seguretat pública. I punt. I final?

Perquè la voluntat d'aquesta carta no era criticar els mitjans de comunicació, ni els polítics, ni tan sols els policies. Ells fan la seva feina: defensar el sistema amb totes les armes al seu abast. La meua idea era aportar una certa autocrítica al moviment

de les okupacions. Fa deu anys, quan es va començar a estendre aquesta forma de lluita es comptava amb una certa "comprensió" per part d'àmplies capes socials que ara quasi ha desaparegut. Hem quedat relegades a una qüestió folclòrica, estètica, allunyada de les qüestions socials que assegurem defensar, amb centres socials que no sabem ben bé per què serveixen i molt més preocupats de mantenir una puresa impossible que explicar les nostres raons al conjunt de la metròpoli. És evident que el nostre enemic és molt més potent, però també ho és que ens hem deixat golejar tots aquests anys sense preocupar-nos d'organitzar la defensa i hem deixat el porter sol. No sé si ara ja és massa tard, però en tot cas, l'actitud que es manté (amb honroses excepcions és clar) s'assembla massa a la de Bush a l'Iraq: "No guanyem, però tampoc perdem". I mentrestant el desastre s'acosta.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Periodistes inhumans

Iacma Solé, Tarragona

Diumenge passat escoltava les notícies a Catalunya Informació mentre em dutxava. Enmig de l'habitual i avorrida cantarella que caracteritza aquesta emissora, una notícia em va fer escoltar de cop i volta. No era la notícia en si, sinó la falta d'humanitat de qui la llegia o l'havia escrita.

Començaven parlant del descens de les temperatures i de com l'Ajuntament de Barcelona posaria en marxa un pla per "recollir" les persones que viuen al carrer i portar-les a albergs municipals. La periodista, limitant-se a llegir el que havia escrit ella mateixa o algun company de feina, deia que moltes d'aquestes persones no volien dormir als centres de l'Ajuntament i mostrava les declaracions d'una persona que explicava els motius de les reticències d'alguns indigents. Principalment, que els roben les pertinences mentre dormen.

Aleshores, va ser quan vaig reaccionar. Després de sentir

aquesta queixa, no hi havia la resposta d'un representant de l'Ajuntament, ni es parlava de possibles solucions... Simplement es recullen les declaracions de l'expert amb una frase del tipus: "La baixada de temperatures anima els comerciants, que vendran la roba d'abric que no han venut durant la temporada". És clar, pobres comerciants, que no han fet l'agost, o el gener en aquest cas. I pobres periodistes deshumanitzats.

CajaMadrid m'ha robat

Joan Canela

Aquesta és l'única definició vàlida del tracte rebut per aquesta entitat, doncs hem van "cobrar" (jo diria més aviat robar) 1,80 euros (300 de les antigues pessetes) pel sol fet de voler cobrar un xec en una oficina diferent a la que l'havia emés. Les úniques alternatives que em donava l'empleat era anar fins l'oficina en qüestió (a l'altra punta de la ciutat) o ingressar-lo directament a l'entitat on tinc el compte, que com

és d'una altra empresa també m'haguessin cobrat comissió. Això sí, com aquest era un robatori legal va anar acompanyat d'un rebut que certificava que el Banc d'Espanya, o sigui el Govern, l'autoritzava. Rebut que, a més, vaig haver de signar (d'axò no se'n diu cornut i pagar el beure?).

Algú podrà pensar que tampoc són tants diners, però al cap i a la fi és una part del meu sou, guanyat treballant, que no em dona la gana que se'l quedi un banc sense fer res, sols perquè no tinc cap altra opció per veure els meus diners, i tenint en compte, que ells ja li cobren al titular del compte.

El que jo em pregunto és: que s'hi pot fer davant una decisió tan abusiva i innegociable? És evident que no protestar a l'autoritat, doncs el mateix Govern l'ha autoritzat, i és evident que aquest mai li piularà a la banca. Llavors, l'única solució que em queda és patalejar, però fer-ho com més públicament i sorollosa que pugui doncs, al cap i a la fi, la mala publicitat que aquesta mesura els pugui generar serà l'única cosa que els faci tirar enrera en la seva decisió.

Així està el pati

» Pàgina 10

El començament de l'any ve fort amb morts a la feina. Ja són tres operaris els que han patit una epidèmia que el 2006 ja va créixer un 44%

» Pàgina 11

Nou empresament d'un membre dels moviments socials barcelonins, acusat de participar a la manifestació del 'Forat de la Vergonya'

» Pàgina 12

La societat catalana comença a mobilitzar-se en solidaritat amb el País Basc i en defensa d'un veritable procés de pau que superi el conflicte

BARCELONA // MANIFESTACIÓ UNITÀRIA D'EMPRESES EN VAGA

Les plantilles en lluita surten al carrer

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Tot feia preveure que aquesta seria una manifestació multitudinària. Raons hi havia: primera manifestació unitària de temes laborals en molt temps, la quantitat de plantilles en conflicte o procés de tancament, el nombre d'organitzacions sindicals que donaven suport a l'acte i difonien la convocatòria. La realitat s'ha quedat una mica més curta, però ha servit per a que el govern de la Generalitat, al que s'ha fet referència en molts fulls volants i parlaments per la seva suposada condició de "progressista", s'adonés del malestar per la progressiva precarització laboral i l'augment de la inestabilitat a les empreses. Les plantilles fan responsable el govern

Primera manifestació laboral unitària

per la seva permisivitat davant el que l'acomiatat de SEAT, J.J. Córdoba, anomena "terrorisme patronal". No s'ha vist cap bandera de CCOO o UGT, sindicats que segons Córdoba fan costat a la patronal i fomenten les mateixes polítiques. Per ell, l'objectiu d'aquesta manifestació és fer entendre a la Generalitat que "no som números" i que "si no hi ha treball, tampoc podem pagar els sous dels polítics".

Manifestació a Barcelona el diumenge 21, amb les empreses unides en la lluita contra el capital

Martín Ramiro

Situació actual a les empreses

CODEX

La secció sindical de CNT a la major empresa d'arqueologia de Catalunya, en vaga des del 31 d'octubre amb l'objectiu d'acabar amb la precarització laboral a l'empresa i al sector.

La VANGUARDIA

Al setembre, el grup Godó subroga els tallers d'impressió del diari inventant una nova empresa que suposava una retallada en les condicions laborals de la plantilla. Han aconseguit aturar temporalment aquesta retallada gràcies a les mobilitzacions.

IBERIA

78 persones de la plantilla acusades de sedició per ocupar les pistes de l'aeroport el juliol passat en el context d'una protesta laboral per la segregació empresarial del servei de handling.

SEAT

En ple procés de reestructuració de l'empresa, 660 persones són acomiadades a proposta d'UGT i CCOO. Els tribunals de justícia han declarat nuls alguns acomiadaments.

PARCS I JARDINS

L'Ajuntament de Barcelona ha iniciat processos de privatització del servei de Parcs i Jardins. Pel camí, apareixen demandes i amenaces de sanció contra treballadors en l'exercici dels seus drets.

BOCATTÀ

Bocatta acomiada, com a represàlia política, a un membre del comitè d'empresa per un comentari que fa al Foro web del comitè. La plantilla reclama la readmissió del company.

MERCADONA

Quan part de la plantilla intenta formar un secció sindical, l'empresa acomiada a diversos treballadors. Un conflicte que dura ja 10 mesos amb pallisses a vaguistes incloses.

BARCELONA // SINISTRALITAT LABORAL

Un altre mort a la feina en unes obres al 22@ de Barcelona

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un treballador ha mort i un altre ha resultat ferit en enfonsar-se una rasa en unes obres al carrer Llull del barri del Poblenou de Barcelona. Els fets van succeir el passat 17 de gener, en unes circumstàncies molt semblants a les que, el passat mes de juliol, van causar la mort a cinc obrers, també en una nova construcció de l'anomenat Districte 22@.

Un total de 293 treballadors de la construcció van perdre la vida en sinistres laborals durant l'any 2006 a l'Estat espanyol

L'operari que ha resultat mort i el seu company treballaven per la Unió Temporal d'Empreses (UTE), formada per Six Constructors i Emcofa. El sinistre es va produir quan un desprendiment de terra va sorprendre els dos obrers a l'interior d'una rasa on estaven treballant; la terra va sepultar completament la víctima mortal i va cobrir el seu company fins a la cintura.

La Inspecció de Treball ha explicat que ha obert una investigació per determinar les causes del sinistre i la possible responsabilitat de les empreses encarregades de les obres. El sin-

El carrer Llull 66, el lloc on es va produir la mort d'un treballador de les obres

Toni Arnau / Ruido

dicat CCOO ha denunciat que "no s'estaven emprant prou mesures de seguretat", i ha exigit "un estudi detallat" a la Inspecció de Treball.

293 morts el 2006

Durant l'any 2006, un total de 293 treballadors de la construcció han perdut la vida a la feina a tot l'Estat espanyol, segons fonts de CCOO. Aquesta xifra supera la mitjana estatal dels darrers cinc anys, situada en 288 morts Se-

La Inspecció de Treball ha explicat que ha obert una investigació per determinar les causes del sinistre

gons CCOO, des de l'aprovació de la Llei espanyola de Prevenció de Riscos Laborals, ja fa onze anys, són més de 3.000 els treballadors de la construcció que han mort mentre desenvolupaven les seves tasques. Les dades del Ministeri de Treball espanyol assenyalen que la construcció és el sector on més han crescut les baixes a conseqüència de la sinistralitat laboral. A l'Estat espanyol, entre gener i octubre de 2006, hi van haver un total de

215.045 sinistres en aquest àmbit, un 6,5% més que en el mateix període de 2005.

CCOO ha denunciat que les causes de la sinistralitat laboral en el sector continuen essent "les mateixes de cada any": caigudes en altura, atrapaments, cops i atropellament de maquinària. Segons CCOO, tot plegat és conseqüència del fet que les empreses del sector "no compleixen la llei de Prevenció de Riscos".

CATALUNYA // ENSENYAMENT

El SEPC preocupat davant la reducció de titulacions

Lluc Salellas
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El retorn després de les vacances ha estat mogut en l'àmbit universitari. Des de la Conselleria de Turisme, Comerç i Univeristat s'han fet diverses declaracions que avancen en bona part les línies que se seguiran en política universitària tan a Catalunya com a l'Estat Espanyol. Davant d'aquestes novetats, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) ha mostrat la seva preocupació davant la possibilitat que desapareguin titulacions amb poca demanda, com s'ha apuntat des de la Conselleria, sense que augmentin

les beques. El SEPC que també veu amb perill una possible centralització de l'educació superior, demana que es potenciïn les univer-

El SEPC demana que es potenciïn les universitats de fora de Barcelona

sitats de fora de Barcelona per augmentar la descentralització i dinamitzar, així, ciutats com Tarragona, Girona o Lleida.

CATALUNYA // MILITARITZACIÓ DE LES EMERGÈNCIES

L'exèrcit espanyol traurà feina als bombers de la Generalitat

Lluc Salellas
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya ha començat, des fa uns mesos, converses amb la "Unitat Militar d'Emergències" (UME) de l'exèrcit espanyol per acordar una col·laboració d'aquesta unitat amb el cos de bombers de la Generalitat. La UME va ser creada pel Ministeri de Defensa espanyol per intervenir de forma ràpida a qualsevol lloc de l'Estat en casos "de risc greu, catàstrofe, calamitat o altres necessitats públiques". Si finalment les administracions arri-

ben a un acord, opció que actualment és la més probable, l'exèrcit espanyol tindrà autonomia per actuar quan ho cre-

Dins el cos de bombers no tothom pensa que aquesta sigui una bona notícia

gui oportú sobre el territori català al·legant situacions de risc. D'aquesta manera, quan hi hagi emergències, el cos dels

bombers i l'exèrcit actuaran simultàniament.

Ara bé, segons ha pogut saber la DIRECTA, dins el cos de bombers no tothom pensa que aquesta sigui una bona notícia. Alguns bombers creuen que és una manera de prendre la feina al cos d'emergències de la Generalitat i una estratègia encoberta per a cedir a l'exèrcit el poder de decisió en el camp de les emergències. A més, bombers ideològicament antimilitaristes o independentistes rebutgen aquest acord perquè suposarà la militarització d'un servei civil i opinen que significa un exemple més de l'ocupació del territori català per l'exèrcit espanyol.

ESTAT ESPANYOL // CENTRE NACIONAL DE COORDINACIÓ ANTITERRORISTA

Polícia i serveis secrets compartiran la informació sobre el “terrorisme”

Sergi Picazo

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'Estat espanyol ja té una nova joguina per lluitar contra el que ells anomenen *terrorisme*. La seu del Centre Nacional de Coordinació Antiterrorista va ser inaugurada la setmana passada a Las Rozas (Madrid), amb l'objectiu d'impulsar la investigació i unir els treballs de les diferents policies i els serveis d'intel·ligència en matèria terro-

la notícia arriba després dels últims fracassos: el discurs desinformat sobre ETA i els despropòsits en les ràtzies contra suposats islamistes

rista. Casualment, la notícia servia per amagar l'actual moment d'incertesa després dels últims fracassos dels serveis policíacs: d'una banda, el discurs optimista i des-

Amaia

Prohibeixen el mitin d'AUB al frontó Atano III

informat de Zapatero, mentre ETA col·locava una furgoneta a Barajas; i de l'altra, els constants despropòsits en les ràtzies contra suposades cèl·lules d'Al Qaeda a tot l'Estat.

La política antiterrorista de l'Estat espanyol està renovant la seva estructura, amb canvis de planter a la brigada antiterrorista i amb la creació d'un comanda-

ment únic —Joan Mesquida— per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. L'estira i arronsa d'ETA en el procés de pau a Euskadi i la por constant a un atac de caire islamista han fet canviar de rumb diverses vegades els diferents governs espanyols en els últims anys. Alfredo Pérez Rubalcaba, actual Ministre d'Interior espanyol, va reconèixer dijous passat

que el nou centre neix després d'una “reflexió” posterior a l'atemptat de l'11-M, ja que aleshores, segons les seves paraules, “va aparèixer a Espanya una forma especialment virulenta i dramàtica de terrorisme internacional de tall islamista”.

El Centre Nacional de Coordinació Antiterrorista (CNCA) coordinarà la “informació” que

arribi procedent dels diferents serveis policíacs per “elaborar informes secrets” sobre els moviments de grups terroristes a l'Estat espanyol. Tenint en compte que l'Audiència Nacional i el Govern espanyol consideren que partits polítics com Batasuna; les associacions juvenils Jarrai, Haika i Segi; l'Èric Bertran i el seu ‘Exèrcit del Fènix’, i el ‘Comando Dioxan’ de Banyoles són o han estat considerades “organitzacions terroristes”, els informes aniran carregats d'informacions i dades sobre l'esquerra abertzale, l'independentisme català o les oracions de les mesquites.

El nou director del centre, Eugenio Pereiro, va explicar que la seva missió és “recollir, avaluar i determinar el grau d'amenaça terrorista que té Espanya, qui està disposat a materialitzar-la i quines són les seves causes”. Una altra de les finalitats, reconegudes pel propi Pereiro, és “evitar la descoordinació i les duplicitats innecessàries” entre les diferents forces armades. A més, admeten que ara per ara tenen un dèficit absolut d'informació sobre les organitzacions internacionals armades i les seves estructures. Per acabar-ho d'adobar, el CNCA diu que es dotarà de suposats “experts en terrorisme radical islamista” i de “plans d'actuació en cas de grans catàstrofes terroristes”. ④

BARCELONA // PERSECUCIÓ ALS MOVIMENTS ALTERNATIU

Empresonen un noi acusat de portar cohets a una manifestació

Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Es tracta de la quarta persona detinguda arrel de la manifestació del 5 d'octubre de 2006 contra la destrucció del Parc del Forat de la Vergonya. El Govern va posar com a justificació per tal de suspendre la cimera de ministres europeus d'habitatge. Les primeres detencions es van produir la mateixa nit de la protesta, i la tercera una setmana després al districte de l'Eixample. En aquest tercer cas, els Mossos d'Esquadra també van utilitzar la tàctica dels seguiments i la detenció enmig del carrer. Arrel de la fisonomia i les imatges aparegudes a televisió en van fer la identificació. Del visionat d'aquestes cintes, però, només es pot concloure que el jove es trobava a la plaça del Macba en aquell moment. En un primer informe el van acusar d'atemptat, danys i desordres, però el jutjat número 8 que instrueix la causa va desinflar els atestats policials, tot reduint els fets a un suposat delicte lleu o una falta de danys.

Passejant el gos

L'última d'aquestes detencions es va produir el passat 17 de gener, quan Antonio V.V. (conegut com a Toni pels seus amics) passejava el gos a les nou del matí al barri de la Sagrera. Aprofitava així per fer el

Tres homes i una dona encaputxats el van aturar, el van emmanillar i el van introduir dins d'un vehicle mentre passejava el gos

recorregut fins al seu lloc de treball, una cooperativa de missatgeria al barri. Tres homes i una dona encaputxats el van aturar, el van emmanillar i el van introduir dins

d'un vehicle. Es tractava de membres del grup d'informació dels Mossos, però companys de feina que ho havien presenciat van anar a denunciar els fets. Poc després, una patrulla uniformada de la policia catalana es desplaçava fins al seu lloc de treball i els informava que havia estat detingut, sense més detalls. Després de moltes hores d'indagacions els amics d'en Toni aconseguiren saber que es trobava a la comissaria del carrer Ulldescon, a la Zona Franca. Una cinquantena de persones s'hi van aplegar durant la tarda, i també l'endemà. Després de quaranta-vuit hores era traslladat als jutjats del passeig de Lluís Companys. El magistrat d'instrucció 3, després de llargs informes dels Mossos i de la contundent fermesa de la fiscalia, decidia empresonar-lo sense possibilitat de fiança al centre penitenciari de La Model. La raó esgrimida va ser la suposada alarma social, tot i que ja han passat tres mesos d'aquella manifestació. L'acusen de portar cohets d'artifici al damunt durant la pro-

testa, uns petards que segons la policia ell subministrava perquè fossin llançats contra els agents.

Molta dedicació policial

Segons els testimonis presents en aquella marxa, durant el recorregut els cohets es van anar llançant cap a l'aire, però en el moment

Tot i l'absència de danys, els Mossos d'Esquadra han dedicat moltes hores i funcionaris a investigar els fets

d'una petita intervenció dels Mossos per tal de requisar globus de pintura, un d'aquests petards fou llançat en direcció al Macba

sense impactar contra persones ni causar cap dany. Tot i això, el grup d'informació dels mossos d'esquadra ha dedicat des d'aquell dia moltes hores i funcionaris a investigar mitjançant fotografies, imatges i interrogatoris. Des de la Delegació espanyola del Govern i el Departament d'Interior es va voler fer creure a la població que aquells fets eren molt greus i els seus autors molt perillosos, i que per tant es justificava la suspensió de la imminent cimera de ministres d'habitatge. Les detencions han anat en la línia de mantenir aquella tesi. Cal recordar però que durant aquells dies, diversos responsables polítics van reconèixer que la cimera es suspenia perquè no coincidís amb la campanya electoral. Els portaveus de l'Assemblea per un Habitatge Digne si que van tenir clar que el debat públic sobre habitatge enmig d'unes eleccions a la Generalitat podia ser fulminant pel Govern d'Entesa, i va ser aquesta la raó de la suspensió i posterior anul·lació de la trobada de ministres. ④

CATALUNYA // SOLIDARITAT INTERNACIONAL

Dues plataformes catalanes aposten per la negociació al País Basc

Laia Alsina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

A bans de l'acció d'ETA a Barajas ja se'n començava a parlar, i ara encara més. Una part important dels moviments socials catalans han volgut dir la seva en el procés de resolució del conflicte al País Basc i ho fan deixant clara una idea: cal seguir negociant.

L'acció d'ETA a Barajas no ha tirat enrera les demandes de negociació de la societat catalana

Fins ara, s'han creat dues plataformes amb reivindicacions diferents però amb un objectiu comú: que el procés iniciat el març de l'any passat no s'aturi. I la millor manera de fer públiques les seves reivindicacions ha estat sortint al carrer.

Asier Altuna

► **L'independentisme s'avança**
De moment, la iniciativa l'han agafada els sectors independentistes catalans que, dissabte 20 de gener, van concentrar-se a la plaça de Sant Jaume de Barcelona amb un lema clar: "Sense democràcia no hi ha pau. Autodeterminació". El dia abans, ja s'havien fet reivindicacions a Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú.

Més de cent vint persones van respondre a la crida a la capital catalana, on hi havia representants

d'Endavant, Maulets i la Cajei, així com diversos col·lectius de solidaritat. L'objectiu dels manifestants era mostrar el seu suport a la negociació política per la resolució del conflicte entre l'Estat espanyol i el País Basc, a partir del reconeixement del dret a l'autodeterminació. Un aspecte que els organitzadors consideren clau perquè la sortida d'aquesta situació sigui realment democràtica.

Durant la concentració, també es van cridar lemes a favor dels

presos polítics i es va recordar especialment Iñaki de Juana Chaos, un pres que porta gairebé vuitanta dies en vaga de fam.

► **Una plataforma de consens**
D'altra banda, a finals de desembre, es va començar a posar en marxa una altra plataforma de suport a la negociació al País Basc. Integrada per col·lectius tan diversos com Aturem la Guerra, el Centre Euskal Etxea, Justícia i Pau, Sodepau, Entrepobles, la Intersin-

dical Alternativa de Catalunya o la USTEC —entre molts d'altres— intenta reunir les diferents sensibilitats dels moviments socials per aglutinar el sentir de la societat catalana i també dels partits polítics que en vulguin formar part.

Divendres 19 de gener es van presentar formalment amb la campanya "Sí al procés de pau" i preparen una concentració el proper diumenge 28 de gener, a les 12h a la plaça de Sant Jaume de Barcelona.

Els participants d'aquesta iniciativa han elaborat un manifest que ja ha començat a córrer per la xarxa i en el qual es recullen tres punts principals. D'una banda, l'aposta pel diàleg i la negociació. En segon lloc, el suport a totes les iniciatives ciutadanes que es desenvolupin en aquest sentit. I, finalment, es destaca que "l'opció per la pau s'ha de donar en absència de violència i amb el respecte de tots els drets humans per a totes les persones".

OLOT // REPRESSIÓ

Un grup de joves denuncia abusos policials

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

A finals del mes de desembre passat la policia municipal d'Olot va entrar al bar "Bruixes i Maduixes" amb un desplegament espectacular d'agents antiavalots. Van fer sortir la gent del bar i la van anar escorcollant persona per persona. El 28 de desembre, una vintena de joves es van manifestar per protestar contra aquests fets i, durant la concentració, un policia va començar a increpar una noia amb el seu fill en braços. Els assistents a la manifestació van demanar explicacions a l'agent, i aquest respongué amenaçant-los de mort. Una hora més tard, uns quants manifestants van entrar en un bar i van deixar les pancartes a fora. Lla-

vors van aparèixer, agents de la policia municipal i dels mossos d'esquadra per detenir dos nois. Els joves denunciaven que els van fer servir de "caps de turc" i

El 28 de desembre es van manifestar una vintena de joves

també l'actuació desmesurada dels agents. Aquest cap de setmana es prepara un concert a la casa ocupada de Banyoles per recollir fons per poder pagar els advocats dels dos joves detinguts, que estan acusats d'atemptat a l'autoritat.

GIRONA // REPRESSIÓ A LA COMUNITAT MUSULMANA

L'Audiència Nacional retarda la decisió sobre l'alliberament de l'Escamot Dixan

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Un mes i mig després que quedés vist per sentència el judici contra l'Escamot Dixan i davant la lentitud extrema dels magistrats de l'Audiència Nacional a l'hora de dictar sentència, la Plataforma Aturem la Guerra de les Comarques Gironines ha fet una crida a noves mobilitzacions. Així, el dijous passat prop d'un centenar de persones es van manifestar davant dels jutjats de Girona per demanar la llibertat per als quatre veïns de les comarques gironines que encara estan a la presó, el sobreseïment definitiu de la causa i la revocació de l'ordre d'extradició contra Mohammad Benaboura.

► **L'Audiència Nacional retarda el veredict.**

A finals de novembre de l'any passat quedava vist per sentència el judici de l'Operació Estany, pel qual es processaven cinc membres de l'anomenat Escamot Dixan. Davant la inconsistència absoluta de les proves presentades per la fiscalia, que es reduïen a especulacions sobre un telèfon mòbil i entorn d'un sabó de rentar roba que potencialment hagués pogut servir per fer napalm casolà, es va veure clarament la possibilitat que els inculpat quedessin en llibertat i es decretés el sobreseïment definitiu de la causa. El 5 de desembre l'Audiència Nacional decretava la llibertat de Mohamed Nebbar, veí d'Olot, obrint l'esperança que el malson que han viscut aquests gironins s'hagués aca-

bat. No obstant això, un mes i mig després, l'Audiència Nacional no ha fet cap altre pas, allargant innecessàriament el patiment dels inculpat, dels seus familiars, amics, ...

► **La Plataforma Aturem la Guerra convoca noves mobilitzacions.**
Davant d'aquesta passivitat injustificada la Plataforma Aturem la Guerra de les Comarques Gironines ha decidit "reempendre les mobilitzacions per exigir la llibertat pels companys fins que arribi la sentència, que ha de ser absolutòria". Així, des de la Plataforma Aturem la Guerra s'ha convocat una concentració setmanal, davant dels jutjats de Girona, cada dijous a dos quarts de nou del vespre fins que es dicti la sentència absolutòria.

BARCELONA // POLÈMICA PER L'OCUPACIÓ D'UN PIS AL CARRER URGELL

Un sargent de l'exèrcit promou els desallotjaments amb goril·les a sou

Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Luis Miguel Pahissa és l'actual president de l'Associació Catalana de Propietaris i també encapçala l'Associació Catalana de Milícies Universitàries. Es tracta d'un grup amb seu al quarter del Bruc que es dedica a fer maniobres d'entrenament i operacions d'escomots d'assalt com a activitats d'oci paral·leles a les actuacions ordinàries de les tropes regulars.

La història de Carles Veiret, que ha trascendit els últims dies als mitjans de comunicació, ha posat sobre la taula la possibilitat d'endurir i agilitzar les actuacions dels mossos en contra de l'ocupació d'edificis buits, tot i que el cas de Veiret no entraria en aquests paràmetres ja que, segons la seva pròpia versió, el pis estava en obres perquè havia de ser el seu domicili.

Fa quatre anys va protagonitzar un desagradable incident durant el programa Àgora

La història de Veiret va arribar als mitjans de comunicació sota la tutela de Luis Miguel Pahissa, amic personal seu i amo de tot el bloc de pisos del número 70 del mateix carrer Urgell. Pahissa, des del seu càrrec a la presidència de l'Associació de Propietaris de Catalunya, on s'hi apleguen uns 2100 titulars de finques, és un habitual de les tertúlies a ràdios i televisions. Quatre anys enrere, va protagonitzar un desagradable incident durant el programa Àgora presentat per

Pahissa (el del centre) l'any 99 durant un entrenament

Ramon Rovira, insultant i amenaçant un membre del moviment okupa en directe i davant la càmera. Un cop finalitzat el programa va intentar agredir-lo físicament en el mateix estudi. Durant les entrevistes que ha protagonitzat els últims dies ha arribat a afirmar que els propietaris havien de passar dels procediments judicials i buscar-se una solució ràpida. Segons Pahissa, "s'agafa un grup de xicots, es tira la porta a terra i es llancen les pertinences a l'esca-

la". Va prosseguir dient que, "després es deixa un parell de xavals amb el propietari per si tornen els ocupants i han de plantar-los cara". Es dona el cas que el mateix Pahissa té diversos pisos buits en el seu edifici del carrer Urgell, i ja va utilitzar el mètode dels "xavals" o altrament coneguts com a matons o goril·les per tal de buidar-lo a la força deixant les pertinences al carrer. Després el va buiqueritzar amb reixes i tanques i va tornar a quedar buit.

Els "Boinas Verdes"

El més preocupant del cas és que l'exsargent de l'exèrcit Pahissa es mou en cercles de militars i ex-militars, tots ells amb permís d'armes. Els últims anys ha participat a diversos simulacres d'operacions armades a Osca o Castelló. A la pàgina web dels Boinas Verdes es pot trobar una extensa galeria fotogràfica d'una travessa de muntanya on va participar l'any 1999.

L'amenaça de Pahissa es duu a la pràctica

Una casa okupada al carrer Fanstenrath 123 del barri del Carmel de Barcelona va patir diumenge 21 de gener un incendi provocat per una garrafa de benzina. L'autor de l'atac va sortir corrent increpat per un veí. L'endemà van aparèixer diversos homes contractats per la immobiliària Deirel Bahari S.L, actual titular de la finca. Volien des-trossar sostres i parets. Finalment van ser foragitats pels residents. Dimarts s'hi va fer una jornada de rehabilitació i una concentració de protesta.

Roda de premsa de Kan Mireia denunciant les actuacions judicial i policial

Maria Ruiz

Entitats de la Trinitat indignades

Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Davant del desallotjament del CSO Kan Mireia, el passat dimecres dia 10 de gener, que es va produir en secret i amb la presa de la Trinitat Vella per part der les furgonetes dels Mossos d'Esquadra, diferents entitats del barri van voler denunciar els fets públicament en una roda de premsa convocada a la seu de la Parròquia. Van comparèixer el dijous 18 de gener davant una quinzena de periodistes, tot i el mínim reflex que tingué als mass media oficials. En primer lloc, van po-

sar sobre la taula el secretisme en el desallotjament i la manipulació de diferents objectes que es trobaven dins l'immoble per afavorir la tesi de la perillositat argüida pels Mossos d'Esquadra. Per una altra banda, el fet que, tot i produir-se abans del termini fixat pel jutge, "els cossos policials no van deixar treure les pertinences de les persones que es trobaven allà, intimidant-les en tot moment."

Així mateix, aquestes entitats van denunciar l'actuació policial del 13 de gener en el marc de la manifestació veïnal en protesta pel desallotjament. La van qualificar de "desmesura-

da i injustificable", "una càrrega a la Ronda de Dalt amb l'ús de pilotes, sense que hi hagués cap mena d'aldarull ni agressió prèvia, en la que nombroses veïnes del barri van resultar ferides de diversa consideració, una d'elles havent de ser intervinguda dos dies després." Persones a títol individual i associacions del barri es plantejaven presentar una denúncia pels fets. La compareixença davant dels mitjans va comptar amb intervencions de membres del Centre Social Okupat Kan Mireia, la Plataforma Veïnal de la Trinitat Vella i la noia que hagué d'anar al quiròfan després de la pallissa.

BARCELONA // SOLIDARITAT

Acció al consolat de Dinamarca

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Una quarantena de persones van participar el 12 de gener en una acció simbòlica al consolat danès de la ciutat de Barcelona. Volien manifestar el rebuig a l'acció policial contra el centre autònom Ungdomshuset, que va acabar amb quatre persones empresonades. Durant l'acte simbòlic cinc persones van pujar als despatxos, posant enganxines als retrats dels monarques danesos penjats al hall. La trentena restant va seguir al carrer amb una pancarta desplegada.

SANTS // RESISTÈNCIA

L'Esbarzer espera el desallotjament

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'habitatge okupat al carrer Constitució 88 del barri de La Bordeta de Barcelona té amenaça de desallotjament des del passat dia 15 de gener. El matí del 23 de gener dos furgons d'antivallats amb una quinzena d'agents es van plantar davant l'edifici com si anessin a assaltar-lo. Cinc minuts després van pujar als furgons i van marxar sense més explicacions. El termini per executar l'expulsió finalitza el dia 31 de gener.

HOSPITALET // HABITATGE

Assalt i tapiatge a una casa okupada

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Agents dels Mossos d'Esquadra van desallotjar dilluns 22 a la tarda cinc persones d'una casa al número 117 del carrer Àngel Guimerà de l'Hospitalet de Llobregat, abans que es complissin les 48 hores de la denúncia de l'okupació, segons va informar la comandada per Joan Saura. Els okupants asseguren que s'havia okupat feia més de tres dies i que la casa torna a estar buida i tapiada, després que vuit furgons dels Mossos l'assaltessin sense ordre.

MARESME // VIVENDA

Nova okupació de casa buida

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Dissabte 20 de gener al matí un grup de joves de Mataró va entrar a una casa buida des de feia anys al carrer Argüelles. Hi van penjar una pancarta on es podia llegir: "Cases sense gent, gent sense cases, com s'entén". Una patrulla dels Mossos va accedir a un habitatge contigu amenaçant d'entrar per la força. El propietari que la mantenien buida també s'hi va presentar. Finalment els nois —que van ser identificats— van personar-se com a okupants als jutjats.

VALLÈS // OKUPACIÓ

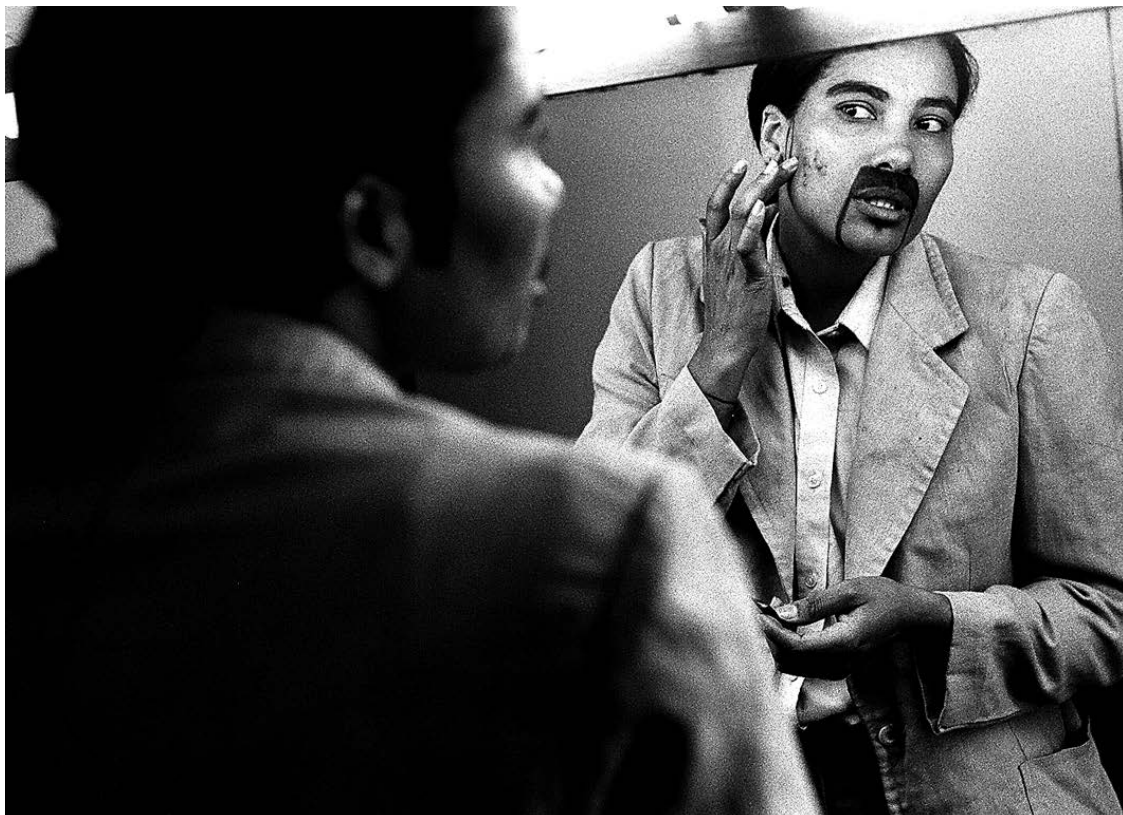
Iniciativa vol condemnar per usurpació

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 15 de maig de 2004, un grup de joves de Santa Perpètua de la Mogoda va entrar a la masia de Can Bernades per tal de rehabilitar l'espai i convertir-lo en un centre social pel poble. El govern municipal, regit per Iniciativa i CiU, va decidir desallotjar la casa en poc menys de vint minuts. Les cinc persones identificades, dos anys i mig després, es troben que el fiscal, actuant d'ofici, els demana un any de presó i divuit mesos de multa a dotze euros diaris per un delictes de danys i quatre mesos de multa a dotze euros diaris per un delictes d'usurpació. L'alcalde ara no vol saber res, tal com va manifestar en una reunió amb els joves.

Marias do Brasil

Les Maries són vuit: Maria Vilma de Sergipe, Maria José de Paraíba, Maria Aparecida de Minas Gerais, Maria Conceição de Bahia, Maria de Fátima —també de Bahia—, Maria Josefa de Pernambuco, Maria Vanderleia de Minas Gerais i Maria Sida de Sergipe. Aparição i Fátima són negres, Aparecida, Vilma i Vanderleia són mulates i José, Josefa i Sida quasi blanques, però amb trets somàtics ambigus. Fátima viu sola, Vilma viu amb Vanderleia, Sida viu amb la seva filla, José, Aparecida, Conceição i Josefa viuen a casa els seus “amos”. Totes són empleades de la llar i actrius. Les he conegudes a Rio de Janeiro, al Centre del Teatre de l'Oprimit, fundat pel dramaturg Augusto Boal, que a partir dels anys seixanta ha anat desenvolupant una metodologia de teatre popular com a eina d'expressió i comunicació per les classes més desfavorides del Brasil i del món. Les Maries treballen tota la setmana, de dilluns a dissabte, i cobren 324 reals al mes (prop de 150 euros). Des de fa nou anys, es reuneixen els diumenges per assajar i crear col·lectivament les seves obres teatrals, que després representen als carrers, a les esglésies, a les favelas, a les associacions de veïns, allà on puguin arribar a un públic de persones que comparteixin les seves mateixes experiències. Totes les seves obres es basen en les seves històries reals, les històries de les dones immigrades que deixen la duríssima vida de la roça dels estats pobres del nord-est del Brasil per anar a treballar com a domèstiques a casa de les famílies riques de Rio de Janeiro o Sao Paulo. Les que tenen sort, aconsegueixen alfabetitzar-se en els cursos per adults, contacten amb el sindicat de les treballadores domèstiques i comencen a lluitar pels seus drets, humans abans que laborals. Les altres viuen com esclaves la resta de la seva vida, tancades a casa els “amos”. Les Maries són de les que han tingut sort i —amb l'ajuda del CTO i el Sindicat de les Treballadores Domèstiques— no paren de representar els seus espectacles, tot incentivant les persones a expressar-se, a comunicar-se, a lluitar, en definitiva, a fer política.

FOTOGRAFIA I TEXT:
Carola Pagani **RUIDO**

ESTAT ESPANYOL // SECTOR ENERGÈTIC

Clos 'amnistia' les elèctriques

✉ Roger Palà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les companyies elèctriques estan d'enhorabona. El Ministeri espanyol d'Indústria, que encapçala l'excalcalde de Barcelona Joan Clos, ha posat en marxa una 'amnistia energètica' que suposarà que el sector s'estalviï de pagar set-cents milions d'euros a l'erari públic en concepte d'emissió dels gasos que provoquen l'efecte hivernacle. Així ho ha denunciat l'organització ATTAC, fent-se ressò d'una notícia apareguda a la web elconfidencial.com

'L'amnistia energètica' suposarà que el sector s'estalviï de pagar set-cents milions d'euros a l'erari públic

Joan Clos, exalcalde de Barcelona, a la inauguració d'una escola de Barcelona, l'octubre de 2004

Arxiu Ruido

El tripijoc de Clos presenta una certa complicació i, per entendre'l, cal remontar-se a l'any 2005. El Ministeri espanyol de Medi Ambient, encapçalat per Cristina Narbona, va elaborar —durant aquelles dates— el Pla Nacional d'Assignació de drets d'Emissions, que regulava les emissions a l'atmosfera de CO2 a l'Estat espanyol, amb l'objectiu teòric d'apropar-se als paràmetres assenyalats pel protocol de Kyoto.

Paradoxalment, aquest pla eximia les companyies elèctriques del pagament dels drets d'emissió dels gasos de l'efecte hivernacle, segons van denunciar el seu dia les organitzacions ecologistes. La xifra que s'estalviava el sector pujava fins als 1.350 milions d'euros.

► Montilla corregeix

El febrer de 2006, el Ministeri espanyol d'Indústria, llavors encapçalat per l'ara president de la

El dèficit tarifari, segons les companyies elèctriques, són els diners que el sector deixa de percebre a conseqüència de la regulació pública del mercat energètic

Generalitat José Montilla, va corregir en part la decisió de Medi Ambient. El ministeri va elaborar

un Reial-decret llei que fixava que les elèctriques no haurien de pagar la quantitat inicialment prevista per les seves emissions contaminants, però que la xifra es descomptaria de l'anomenat dèficit tarifari.

L'objectiu del Ministeri d'Indústria espanyol era que les companyies no deixessin de pagar per les seves emissions, però que al mateix temps això no repercutís en la factura de la llum que paga el consumidor corrent. El dèficit tarifari, segons expliquen les companyies elèctriques, són els diners que el sector deixa de percebre a conseqüència de la regulació pública del mercat energètic, ja que el petit consumidor, segons diuen, no paga el preu real de producció del quilovat. La xifra d'aquest suposat dèficit puja actualment als 4.000 milions d'euros.

Els canvis polítics van suposar que Montilla deixés el ministeri i

El nou equip de Clos va ser l'encarregat de desenvolupar el Reial-decret, amb una ordre ministerial que va causar forta polèmica en el si de la Comissió Nacional de l'Energia

es llancés a l'arena presidencial catalana, amb la qual cosa Joan Clos es va fer càrrec del ministeri.

El nou equip de Clos va ser l'encarregat de desenvolupar el Reial-decret, amb una ordre ministerial que va causar forta polèmica en el si de la Comissió Nacional de l'Energia, l'organisme públic encarregat de vetllar per aquestes qüestions. El desenvolupament de la norma interpretava el decret d'una manera molt restrictiva, de forma que les elèctriques no es descomptarien 1.350 milions d'euros del dèficit tarifari, sinó només 650: 700 milions d'euros de regal.

Les companyies més beneficiades serien Endesa, Unió Fenosa i HC, que són les que consumeixen més carbó. El fet que aquest episodi es produeixi en un moment en què el sector de la construcció ha entrat amb força al sector energètic ha aixecat tota mena de suspicàcies i rumors sobre els motius de fons d'aquesta 'amnistia elèctrica'. ☐

LLEIDA // MEMÒRIA

La Paeria no retira els noms dels carrers feixistes

✉ Directa Terres Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

Ja fa un any que CGT Ponent i Endavant van iniciar a Lleida una campanya instant a l'ajuntament que retires els símbols feixistes de la ciutat, actualment s'ha afegit a la campanya l'assemblea de Joves de Lleida que davant la decisió de la Comissió

de Carrers de la Paeria de mantenir tots els noms dels carrers que homenatgen a personatges vinculats al règim franquista ha mostrat el seu rebuig i la seva vergonya. Entenent que és un insult per part del consistori l'esgrimir com a argument a la decisió les "molèsties i despeses" que suposa esborrar el feixisme dels carrers de Lleida.

GIRONA // ECOLOGIA

'No a la MAT' qüestiona un estudi

✉ Agències

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La plataforma antilinia d'alta tensió ha posat en dubte les conclusions de l'estudi, elaborat per l'empresa Ingenieros Emetres, S.L., a petició del Centre d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient, que justifica la infraestructura. A més, han anunciat una nova acció pel 27 de gener a Barcelona.

GRAMENET // RACISME

Absolt el 'mosso' que va disparar un marroquí

✉ Agències

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'Audència Provincial de Barcelona ha absolt el mosso d'esquadra implicat en la mort de Farid Bendaoud. Els fets van succeir a Santa Coloma el 2004, durant l'escorcoll del domicili de Bendaoud dins el marc d'una "operació antidroga", durant la

qual van rebre un tret al clatell i a boca de canó. El Tribunal considera que va ser "negligent" entrar a la casa amb l'arma a la mà i sense el segur, però que no "queda probat" qui va disparar la pistola del policia, i que hagués pogut ser la pròpia víctima "qui va premer el gallet", versió que, segons la sentència, ofereix "seriosos i fundats indicis".

BARCELONA // INFRASTRUCTURA POLÈMICA

Entitats veïnals denuncien que l'especulació està darrere del TAV

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

A qualsevol persona li pot semblar "absurd" que un Tren d'Alta Velocitat (TAV) tingui fins a tres parades a una sola ciutat. Però si aquesta persona no és qualsevol, sinó que es diu Josep Antoni Acebillo i és arquitecte de l'Ajuntament de Barcelona i comissionat municipal per infraestructures i urbanisme, la resta de ciutadans hem de començar a preocupar-nos, doncs, segons Acebillo, el model ferroviari que s'està construint a Catalunya és absurd i "no té cap sentit construir diverses estacions del TAV en tan poc espai; ningú més ho fa".

El TAV que passi de Madrid cap a París s'aturarà fins a tres cops a Barcelona: a l'aeroport, a Sants i a la Sagrera

Anna Bosch / Ruido

Obres del Tren d'Alta Velocitat a l'alçada del Vallès

Però la veritat és que el TAV que passi de Madrid cap a París s'aturarà fins a tres cops a Barcelona: a l'aeroport, a Sants i a la Sagrera. I per poc que no es construeix una quarta estació a Passeig de Gràcia. Encara que aquesta encara és possible, segons l'opinió de la Tinent d'alcalde de Barcelona, Imma Mayol.

Raons extres

Si construir tantes estacions és inoperant des d'un punt de vista d'un transport a llarga distància com és el TAV, per què les diferents

administracions, amb l'Ajuntament barceloní al capdavant, s'han pressionat per forçar aquest model? Segons entitats veïnals de Sants i Sant Andreu, els dos Districtes on se situen les estacions del TAV, aquestes amaguen una voluntat del consistori de reordenar urbanísticament ambdues zones sota concepcions fortament especulatives.

Aquesta, però, no és una "voluntat amagada", doncs l'Ajuntament és el primer en fer-ne publicitat. A la seva web afirmen que, només a la Sagrera s'hi invertiran 45 milions d'euros, s'hi cons-

truïran 7.800 habitatges (un 73% de preu lliure i la resta protegit) i 660.000 m² per a "usos terciaris". També està previst un gran parc de 300.000 m², sobre els terrenys guanyats al mar de vies i tallers que es cobriran.

Des de les entitats de Sant Andreu oposades al projecte, denuncien que tot plegat és una "potinada". Posen un accent especial a denunciar la falta d'habitatge protegit i d'equipaments socio-culturals; a més, avisen que al parc no hi podrà haver arbres, doncs el sostre del cobriment serà tant fi que no ho permetrà.

Sants

Però on s'han generat més resistències a aquestes remodelacions és al barri de Sants. S'ha creat la Plataforma contra el Pla de l'Estació, que agrupa veïns i comerciants afectats per les expropiacions dels terrenys adjacents a l'estació. Aquest pla inclou la construcció d'una "megaestació" de 22 plantes d'alçada, amb 47.000 m² destinats a oficines i 19.000 m² més a comerços i cinemes. L'espai

afectat és tant que inclou, fins i tot, la desaparició d'un carrer sencer. Segons afirmen els sindicats de ferroviaris, la capacitat real de la nova estació serà la mateixa que l'actual. Diferents entitats de

Tot i la construcció d'una "megaestació" a Sants, l'espai destinat al funcionament dels trens no augmentarà

comerciants del barri han mostrat la seva preocupació per l'obertura d'aquest centre comercial.

A més, la lluita pel cobriment de les vies que parteixen el barri, i que seran cobertes per una es-

tructura de formigó de fins a catorze metres d'alçada, ha ampliat la zona de reordenació fins la frontera amb Hospitalet. Al voltant d'aquest espai s'enderrocaran una vintena de cases per a garantir els accessos al talús que substituirà les vies descobertes, a més s'ampliaran alguns carrers i s'edificaran varis edificis d'obra nova, de més alçada que les cases tradicionals que hi ha a la part antiga d'aquest barri. Des del Centre Social de Sants denuncien que les expropiacions ja han començat, i que són a base de "permutes denigrants i assetjament immobiliari". Condicions similars ja es van denunciar en el procés del Pla de l'Estació. L'entitat veïnal també denuncia que aquest "pilotasso" especulatiu inclou la desaparició del Centre Social Autogestionat Can Vies, espai okupat des de fa DEU anys i fortament arrelat al barri. Segons els plànols fets públics per l'Ajuntament, Can Vies és perfectament conservable, i el seu desallotjament respondria "únicament a un interès especulatiu sobre la zona".

Les esquerdes s'estenen

Després de l'alarma generada per l'aparició d'esquerdes a habitatges del Prat, relacionades amb les obres del TAV, la darrera setmana s'han denunciat l'aparició de noves esquerdes al barri de Gornal, a Hospitalet del Llobregat. En aquesta zona les obres passen a escassos cinc metres dels blocs de pisos i són descobertes. També a Masquefa (Anoia) molts veïns han denunciat l'aparició d'esquerdes arran de la construcció d'un vial del TAV.

Aquests fets han fet encendre de nou el debat sobre el traçat del TAV pel centre de la ciutat. CiU ha demanat que es faci passar pel corredor del Vallès, i la plataforma veïnal "AVE pel Litoral" ha tornat a exigir aquesta alternativa. Partits governants i patronals han sortit a defensar la "intangibi-

lilitat" de l'actual traçat.

Tot i els intents d'Adif, l'empresa responsable de les obres, i algunes administracions de calmar els ànims i "evitar l'alarmisme", el cert és que l'Ajuntament de Barcelona ja preveu revisar fins a 700 edificis que es poden veure afectats, i la comunitat catòlica ha iniciat una campanya per tal de forçar un nou recorregut que eviti passar prop de la Sagrada Família. Les crides institucionals, repetint que es prendran totes les mesures per salvar el temple, no només no han aconseguit calmar els ànims dels seus defensors, que des de la Junta gestora han fet arribar les seves queixes a l'Ajuntament, sinó que han indignat el veïnat de l'Eixample que veien com passaven a segon pla.

Obres molestes en primera persona

Carrers tallats, fang, voreres per on no pot passar una cadira de rodes o un carro de la compra, sorolls durant tota la nit, avaries elèctriques o telefòniques... Les molèsties que pateix el veïnat més proper a les obres s'allarga de forma constant. Els barris de Bellvitge, Gornal i Santa Eulàlia

d'Hospitalet de Llobregat i Sants a Barcelona pateixen en primera persona les molèsties d'unes obres que, a més a més, molts veïns consideren que no els reportaran cap benefici.

Per posar un exemple, les obres es realitzen a escassos metres de l'edifici on hi ha la redacció de la DIRECTA. Els

sorolls de les màquines, sovint, no s'aturen en les 24 hores del dia, i quan entren i surten camions el brogit és insuportable. El carrer d'accés el tallen moltes vegades i sempre és ple de fang i aigua, i les voreres ocupades. Els vials per creuar les vies també els tallen sovint.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Saragossa // Contra l'OTAN

» Més de 25.000 persones van omplir els carrers de la capital aragonesa per protestar per la possibilitat de que l'OTAN instal·li una nova base a la ciutat, que ja dedica el trenta per cent del seu sòl a instal·lacions militars. Els manifestants van incidir que la decisió governamental és contradictòria amb el seu títol de "Ciutat de la Pau", concedit per la Unesco.

Líban // Tropes espanyoles

» Segons va informar el diari libanès Daily Star, el 17 de gener habitants de Zawtar Gharbieh, al sud del Líban, van enfrontar-se amb tropes espanyoles de l'UNIFIL, en el que ja seria el tercer incident similar. Els soldats es trobaven fent fotografies fora de la zona assignada, i van ser acusats d'espies, però segons l'UNIFIL estaven fent tasques de "logística interna".

TXETXÈNIA // CONFLICTE INACABABLE AL CAUCAS

La guerra invisible

☞ **Sergi Curbí**
Lliga dels Drets dels Pobles
/Sabadell/

La mort d'Alexander Litvinenko, exespia del Servei Federal de Seguretat (FSB), serveis secrets russos, el passat 23 de novembre, no està aclarida. Encara són molts els dubtes que planen sobre les circumstàncies i els motius del seu enverinament, però sembla clar que, una raó possible, era la investigació que estava duent a terme sobre la mort de la periodista russa Anna Politkovskaia, assassinada a l'ascensor de casa seva el 7 d'octubre.

Malgrat ser titllada de poc influent al seu país —en boca del President rus Vladimir Putin— Politkovskaia va resultar ser una periodista brillant, de reconegut prestigi en l'àmbit internacional, com ho demostren els actes d'homenatge realitzats a diversos països en honor seu. Defensora incansable dels drets humans, no va cedir mai a les amenaces de mort que rebia per denunciar les barbaritats que s'han comès i es cometen encara avui a Txetxènia.

► **Txetxènia al centre de Rússia**
De fet, Txetxènia ens torna a portar a Litvinenko. L'any 1999, l'escat d'un seguit de bombes en blocs de pisos de diferents ciutats russes va desencadenar l'inici de la "segona guerra txetxena" —que encara dura—, ja que es va acusar els "terroristes" txetxens de ser-ne els responsables. La resistència txetxena, però, sempre ho va negar i les autoritats russes no ho van poder demostrar mai. L'inici d'aquesta guerra va catapultar Putin a la presidència del país. Un cop desertat, Litvinenko va escriure un llibre titulat *L'FSB fa explotar Rússia*, on acusava els serveis secrets de ser els autors materials dels atemptats. El llibre, publicat el 2003, va ser requisat de totes les llibreries russes per l'FSB (l'antic KGB).

Pont destruït sobre el riu Sunxa

Enrique del Viso

El cert és que totes les notícies que parlen de Txetxènia, incloent-hi aquests dos assassinats recents, acostumen a anar de bracet de la desgràcia o la ignorància. Els mitjans de comunicació no parlen mai d'aquesta guerra

L'inici de la segona guerra de Txetxènia va catapultar Putin a la presidència

que encara avui castiga la població civil. La comunitat internacional gira l'esquena a aquest petit país del Caucas, mentre dona copets a l'esquena al president Putin. Txetxènia només va aparèixer als titulars quan els "terroris-

tes" txetxens van assaltar el Teatre Dubrovka de Moscou o l'escola número 1 de Beslan, sense criticar massa durament la més que dubtosa intervenció dels serveis especials russos en "l'alliberament" d'ambdós recintes, intervencions que es van saldar amb dues matances. Mentrestant, ningú parla dels txetxens, dels crims que estan vivint. Cal tenir present que hi ha veus que parlen de genocidi.

La guerra invisible

És el que es coneix com un conflicte oblidat. No se'n parla, no interessa, no existeix. A més, el Kremlin s'esforça per mostrar una imatge d'aparent normalitat, amb la complicitat de les autoritats txetxenes prorrusses. Però, deixant de banda la propaganda oficial, el cert és que el conflicte encara dura, com ho demostra el fet que el decret presidencial per tal d'i-

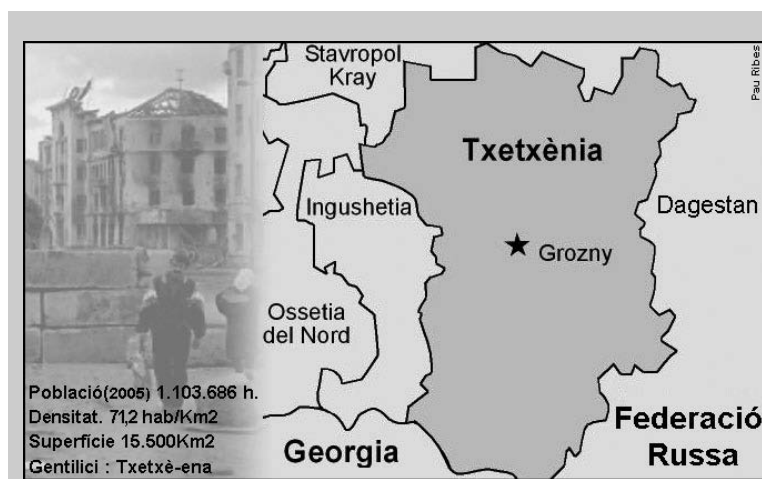
nicar la retirada de les tropes desplegades —prevista pel passat 15 de desembre— s'hagi hagut d'ajornar, sense marcar una nova data, davant els continus atacs de la resistència txetxena.

Així doncs, la guerra iniciada el 1994 continua i l'Estat rus desplega totes les seves estratègies perquè tot continuï així. En aquest sentit, continua prohibida l'entrada lliure de la premsa internacional i la llei de control de les ONG russes s'aplica amb duresa contra aquelles que gosen denunciar el que està passant. Per exemple, el judici que se celebra el 23 de gener contra l'ONG pro drets humans Societat d'Amistat Russo-txetxena, organització que ja fa temps que està essent objecte de persecució (i també els seus membres).

Més informació:
www.txetxenia.org

Cronologia del conflicte

1994-1996: La primera guerra
09-11-1991: Desmembrament de l'URSS. Txetxènia proclama unilateralment la independència.
Dudaïev és el president.
11-12-1994: Intervenció militar del govern de Ieltsin
15-06-1995: Assalt d'un hospital a la ciutat russa de Budionnovsk, per part de rebels txetxens, com a resposta a les massacres de les forces federals. S'aconsegueix una sortida negociada.
21-04-1996: Assassinat del President Dudaïev per les forces russes.
31-08-1996: L'ofensiva contra Grozni fracassa davant la resistència encapçalada per Maskhàdov. Vint mesos de conflicte i 100.000 morts. Se signa l'acord de Jassaviurt, el 21 de desembre de 2001, per resoldre l'estatus polític de Txetxènia.
1997-1999 "Normalització de la vida txetxena"
27-01-1997: Aslan Maskhàdov president. El seu govern ha de fer front a la dura posguerra i a una economia mafiosa considerable.
1999-2000: La segona guerra i l'estancament del procés. S'inicia després que 2.000 homes intentessin annexar el Daguestan a Txetxènia; i d'una cadena d'atemptats a Rússia, atribuïts a la guerrilla txetxena sense demostrar-ho.
23-10-2002: Segrest i assalt del Teatre Dubrovka a Moscou. 170 morts.
23-03-2003: Referèndum sobre l'estatut d'autonomia. Segons Moscou, el 96% dels votants van reconèixer Txetxènia com a part de Rússia. Les organitzacions de drets humans van denunciar-lo com a fraudulent.
06-10-2003: Elegit President el prorrús Akhmad Kadirov, amb un 81% dels vots.
09-05-2004: Kadirov és assassinat. Assumeix el càrrec el primer ministre en funcions, el rus Serguei Abàmov, fins que se celebren eleccions.
29-08-2004: El candidat del Kremlin Alú Alkhànov guanya les eleccions.
01-09-2004: Segrest i assalt a l'escola 1 de Beslan. 331 morts, 186 nens.
08-03-2005: L'exèrcit rus mata Maskhàdov, expresident i líder independentista moderat. S'esvaeix l'opció d'una sortida pacífica.
27-11-2005: Culmina el procés de "normalització política" del Kremlin. Eleccions parlamentàries, guanya el partit prorrús Rússia Unida.
04-03-2006: Ramzan Kadirov, fill d'Akhmad Kadirov, nomenat Primer Ministre.
15-12-2006: Incompliment del decret de Putin que preveia la progressiva retirada de tropes russes, donat que continuen els enfrontaments amb la resistència.

Sabies que...?

- Txetxènia és aproximadament com la meitat de Catalunya
- La població aturada se situa al 80%
- Hi ha 80.000 soldats russos a la zona
- La destrucció de Grozni és equiparable a la de Dresden durant la II Guerra Mundial
- Els tres presidents escollits democràticament han estat assassinats
- No es pot saber la xifra exacta de morts, però són entre 90.000 i 250.000
- El 84% dels nens txetxens té problemes de salut. Prop de 42.000 haurien mort
- Un terç dels txetxens ha mort, està desaparegut o desplaçat
- La premsa internacional només entra acompanyada de l'exèrcit rus

KENYA // COMENÇA EL 7È FÒRUM SOCIAL MUNDIAL

Una altra Àfrica és possible

☞ **Iolanda Fresnillo**
Observatori del Deute en la
Globalització
 /Nairobi (Kenya)/

El Fòrum Social Mundial (FSM) ha arribat a l'Àfrica. La seva setena edició es realitza entre el 20 i el 25 de gener, a Nairobi. Prop de cinquanta mil activistes vinguts d'arreu del món participen, entre el so de tambors, cants i crits reivindicatius, de les manifestacions més o menys espontànies i les més de mil activitats que omplen de contingut l'esdeveniment.

*No només
es parla de
problemes
sinó també,
i sobretot,
d'alternatives*

El Fòrum d'enguany està marcat, com no podia ser de cap altra manera, per la realitat africana. La gran majoria dels participants són d'aquest continent (tots els seus països hi estan representats), realitat que no pot escapar als ulls de ningú que passegi pel recinte del del Moi Sports Center de la capital de Kenya. Els colors i la cosmologia africanes inunden el fòrum i el

contingut de les activitats, moltes adreçades a analitzar les problemàtiques i reptes que afronta el continent negre. Però no només es parla de problemes (pobresa extrema, fam, deute extern, sida, destrucció del medi, explotació de recursos naturals...), sinó també, i sobretot, d'alternatives. Per què aquest Fòrum està marcat per la voluntat de donar un pas endavant en el procés iniciat el 2001 a Porto Alegre, quan es va proclamar als quatre vents que "un altre món és possible".

► **Un pas més cap a l'acció i la construcció d'alternatives.**

D'aquesta manera, el FSM 2007 es converteix en altaveu, no només dels conflictes i denúncies dels moviments socials, sinó també de les propostes que aquests posen en marxa arreu del planeta. A més, és l'espai on compartir-les. Paral·lelament als tallers, seminaris i activitats culturals, múltiples trobades i reunions, els participants aprofiten per fer contactes, retrobar contraparts i companys de lluites i avançar en projectes comuns. Així ho veia també, el 22 de gener, Wangari Maathai (premi nobel de la pau l'any passat) en una conferència sobre la il·legitimitat del deute extern: "el Fòrum és el lloc i el moment per trobar-nos, per compartir experiències i visions, per encoratjar-nos mútuament i tornar als nostres llocs d'origen, a Amèrica, Àsia, Àfrica, Europa i fins i

Iolanda Fresnillo

tot Oceania, per cridar més alt que mai que un altre món és possible i que estem disposats a construir-lo. No hi ha cap lloc del món on la nostra veu no pugui ser escoltada".

És difícil saber quins temes i propostes destacar, ja que les opcions són moltes i el nivell d'assistència no és l'indicador més adequat per mesurar l'interès, perquè sovint està determinada per la correcció de la informació disponible en el programa, la capacitat de difusió de les entitats organitzadores amb mitjans propis, o la presència d'algun personatge conegut.

► **Algunes idees escoltades**

Davant el deute extern i la seva il·legitimitat, es reclamen audito-

ries, reconeixement de la responsabilitat dels creditors, la cancel·lació del deute il·legítim, el repudi dels països deutors, i es reclamen reparacions. Davant l'espoli dels recursos naturals i els impactes de les inversions estrangeres, en especial en indústries extractives i serveis bàsics, la lluita per reprendre el control i la gestió d'aquests recursos des de les comunitats locals, i de fer complir la llei i els estàndards internacionals a les empreses transnacionals del nord. Davant la corrupció, la manca de democràcia i els conflictes armats, el suport a la societat civil, la creació de xarxes socials i el foment de la participació, reclamant transparència i mecanismes de rendició de comptes. Els debats i conferències se suc-

ceeixen, amb sorpreses. El seminari sobre 'Deute i Àfrica' s'iniciava amb un grup de joves dels slums (barris marginals) de Nairobi cantant dues cançons, "Un altre món és possible" i "G8, nosaltres, els pobles del sud, som els creditors". El passeig circular que envolta l'estadi, on es desenvolupen la majoria dels seminaris, amb les grades adaptades, és escenari de petites manifestacions, sovint acompanyades de música i cançons que reclamen els drets de les dones, els nens, el poble saharià... Les dificultats de la disparitat d'idiomes i la manca de traductors i equips tècnics se superen amb la bona voluntat dels participants poliglotes que xiuxieuen traduccions més o menys encertades. Les múltiples incorreccions del programa imprès són suportades amb estoïcisme pels participants que volien anar a un seminari sobre dones i acaben a un deute extern. Resten dos dies d'activitats, el darrer dedicat gairebé en exclusiva a trobades i reunions per definir estratègies i accions de futur. Aquesta ha estat una aportació del Fòrum d'enguany per plasmar la voluntat de donar més força a les propostes que a les discussions teòriques. Entre els rumors de si hi haurà fòrum o no l'any 2008, les activitats continuen. Un altre món i, en especial, una altra Àfrica són possibles, i ens queden dos dies per avançar una mica més en la seva construcció. ■

MÈXIC // PRIMER ENCONTRE ENTRE ELS POBLES ZAPATISTES I ELS POBLES DEL MÓN

Globalitzant la rebel·lió

☞ **Jou**
La Burxa
 /Oventik (Mèxic)/

Del dia 30 de desembre al 2 de gener, es va celebrar el Primer Encontre entre els Pobles Zapatistes i els Pobles del Món al Caracol II "Cor cèntric Zapatista davant del món", a la comunitat d'Oventik. A part de la lògica assistència local dels representants de les cinc Juntes del Bon Govern (JBG), membres dels consells autònoms, promotors de salut i educació, habitants de comunitats, caps insurgents i bases de suport de l'EZLN, també es desplaçaren fins aquest territori alliberat col·lectius i persones a títol individual de més de quaranta-set països de quatre continents. En la presentació, els i les zapatistes, demostrant la seva sensibilitat cultural, van diferen-

ciar Catalunya i Euskal Herria de la resta de l'Estat espanyol.

Aquest encontre va aconseguir reunir prop de 7000 persones que durant quatre dies van compartir formes d'organització i lluita amb l'objectiu de "començar a finiquitar el capitalisme i el neoliberalisme del planeta Terra" i començar a construir un món on les que governin, "manin obeint".

La Trobada es va organitzar en set taules de treball: l'altre govern, l'altra educació, l'altra salut, dones, l'altra comunicació, art i cultura, l'altre comerç i la lluita per la terra i el territori. Aquestes taules van funcionar de la mateixa manera: primer parlaven els membres de les JBG i explicaven les seves experiències, punts de vista, dificultats i reptes; després, les internacionals podien fer preguntes i, per últim, els ponents escoltaven les lluites i

experiències alternatives al capitalisme dels altres pobles del món. Cada taula podia allargar-se més de quatre hores, i servien a les dues

*Prop de 7000
persones van
compartir
durant quatre
dies formes
d'organització
i lluita*

parts per conèixer diferents lluites socials i maneres d'estar al món. Molts cops la visió zapatista era ben diferent de la dels internacionals molt més occidental. La cosmovisió

del temps i la força del poder comunitari davant l'individualisme va estar present, de forma transversal, en totes les taules. Va passar una cosa similar amb el saber popular. Pels zapatistes, lluny de discursos acadèmics i tecnicistes, governar o educar són tasques que pot fer qualsevol persona del poble, no cal tenir estudis universitaris ni cursos específics. Van defensar que per ser autoritat política o educativa només es necessiten requisits com ser una persona lliure, pensar i sentir comú. Una representant d'una JBG va arribar a dir, en to irònic, que per governar no era necessari saber llegir ni escriure.

La nit de cap d'any, amb una boira i un fred importants, es va commemorar l'aniversari de l'aixecament zapatista, amb la presència del Comitè Clandestí Revolucionari Indígena-Comandància General

(CCRI-CG). Van fer ús de la paraula Comandanta Yolanda, Comandanta Hortensia, Comandante David, Tinent Coronel Insurgent Moisès i, en llengua tsotsil, el Subcomandant Insurgent Marcos davant de milers de "bases de suport" i els internacionals. El CCRI-CG va parlar de L'Altra Campanya, de la necessitat de seguir forts i fortes en la lluita, la història del moviment zapatista i, per últim, sobre una proposta de trobada de tots els pobles indígenes de les Amèriques, el mes d'octubre d'enguany.

Del 20 al 28 de juliol d'aquest any, se celebrarà el "Segon Encontre", però aquest es repartirà per les diferents comunitats, amb el doble objectiu de donar continuïtat a aquest procés de retroalimentació i apropar més la realitat zapatista als moviments socials internacionals. ■

anticapitalisme
alternatives
construcció
solidaritat

illacrua

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrua.net

c/Escolial 33 Barcelona
 Telèfon 932 840 904
 disco@disco100.com

ROM MOJITO CACHAÇA
 PINYA COLADA CERVESSES
 SUCS REFRESCOS VARIS

A LES FESTES, TAMBÉ CONSUMEIX
 PRODUCTES SOLIDARIS

TRÉVOL
 SERVEIS MERCAT SOCIAL

tel: 93.498.80.70
 www.mercasol.net

ECOLOGISTES
 CATALUNYA
 en acció

Passa a l'acció !

Fes-te'n soci/sòcia

ecologistesenaccio.org

Tlf. 93.429.65.18

Observatori dels mitjans

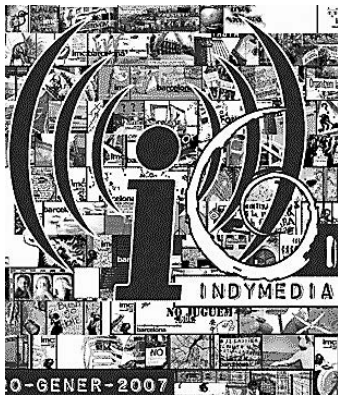
/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Espais a la xarxa

Indymedia Barcelona celebra el seu sisè aniversari a Kan Kadena

Enric Borràs Abelló

El 2001, poc més d'un any després que comencés a funcionar a Seattle el portal de contrainformació Indymedia.org, va néixer Barcelona.Indymedia.org, un altre node dels prop de cent que avui en dia formen la xarxa Indymedia a tot el món. Des de llavors, la versió barcelonina d'aquest experiment de comunicació a través d'Internet ha crescut força i dissabte 20 de gener va celebrar el seu sisè aniversari en una festa a la casa okupada Kan Kadena, a Esplugues de Llobregat, amb concerts, malabars, projeccions i un espai de creació lliure.

La xarxa Indymedia (Independent Media Center) es va fundar l'any 1999 arran de la reunió de l'Organització Mundial del Comerç a Seattle. Volia ser un punt d'acollida de periodistes independents i de mitjans alternatius relacionats amb els moviments socials. Des de llavors, el model s'ha estès i hi ha desenes d'edicions locals a cada un dels sis continents. S'hi poden publicar notícies, però també imatges, vídeos i arxius de so, a més, els nodes locals funcionen de manera assembleària. Els portals de la xarxa Indymedia busquen la implicació de la població en la llibertat d'informació i per això permeten que qualsevol hi pugui publicar notícies.

El "Reagrupament Independentista", la crònica del globus sonda de Jordi Barbeta

Joan G. Vallvé

“Un fantasma recorre el Pirineu”, així començava un polèmic article del periodista de *La Vanguardia* Jordi Barbeta publicat a la versió digital del diari passades les tres de la matinada del dia 19 i que també va sortir a la versió impresa. Parafrasejant el Manifest Comunista... per parlar de l'exconseller de Governació Joan Carretero.

Barbeta hi anunciava que Carretero presentaria, el dissabte dia 20, un nou col·lectiu, un "Reagrupament" independentista o nacionalista de descontents amb la política d'Esquerra Republicana. La caps dels trons s'havia de destapar dissabte, en una conferència de premsa convocada arran de l'absolució de Joan Carretero d'unes acusacions de prevaricació de quan era batlle de Puigcerdà. Segons Barbeta, Carretero i els seus hi presentarien el "Reagrupament", un col·lectiu que no havia de ser cap partit però que, paradoxalment, s'havia de presentar a les eleccions estatals de 2008. Barbeta ho presentava com un "torpede a la línia de flotació de la direcció d'Esquerra", una crisi del partit que podia amenaçar l'estabilitat d'ERC al govern en un moment en què, segons Barbeta, molts dels militants del partit estaven desencantats. Doncs sí, un moviment que criticava ERC i CiU per haver rebaixat els plantejaments sobiranistes i que volia fer-se seves les 400.000 abstencions d'aquests dos partits en les últimes eleccions.

Dissabte no hi va haver cap conferència de premsa. Divendres, Carretero tenia el telèfon de casa despenjat, va rebre trucades de premsa fins i tot a l'hospital on havia tornat a fer de metge des que va sortir del govern. Il·localitzable. Només va parlar amb RAC1 per dir-los que l'endemà no hi hauria cap conferència de premsa. Carod i Puigercós van criticar la possible creació del "Reagrupament", totes les redaccions n'intentaven confirmar alguna cosa... Però res. Com a molt, el que ja se sabia: que Carretero havia tingut diversos contactes amb partits i col·lectius independentistes minoritaris com el Partit Republicà Català o Catalunya Acció.

I dissabte, res. Bé, gairebé res. Un altre article de Jordi Barbeta deia que Carretero havia ajornat la presentació del nou col·lectiu fins després de les eleccions municipals perquè "el moviment polític no estava prou articulat i li ho havien demanat els alcaldes d'ERC que li donaven suport". Barbeta s'afalaga a si mateix: diu que el daltabaix que havia causat l'article publicat el dia abans havia fet que Carretero s'ho repensés fins després de les municipals. Bé, això ho diu als dos

El ex conseller Carretero lidera un movimiento independentista ante la "claudicación" de ERC

Surge el Reagrupament como una "reacción de dignidad ante la desnacionalización" de Catalunya

Tras meses de silencio, el ex conseller de Governació Joan Carretero ha decidit volver a la primera línea política al frente de un nuevo movimiento que pretende impulsar una "ofensiva de dignidad nacional" frente a lo que consideran claudicaciones de CiU y ERC, a cuya dirección acusa de haber renunciado al ideario independentista.

Carretero acudiendo a una reunión del Govern pocas semanas antes de dejar la conselleria en abril del 2006

JORDI BARBETA

BARCELONA. — Un fantasma recorre el Pirineu. El fantasma del Reagrupament. No se trata de rescatar la fuerza política nacionalista y socialdemócrata que fundó el malogrado Josep Pallach, pero su memoria ha sido tenida en cuenta para impulsar un nuevo movimiento político que tiene como objetivo "recuperar la dignidad política" y "confrontar" las carencias y las claudicaciones de los partidos nacionalistas.

El caso es que las contradicciones que lleva implícitas el pacto tripartito catalán van a estallar esta misma semana en forma de rebelión interna en Esquerra Republicana. El doctor Joan Carretero, que fue alcalde de Puigcerdà y conseller de Governació del primer gobierno tripartito,

El Govern no podrà catalán a inmigrantes

Immigración y lengua hicieron saltar algunas alarmas en el Govern, después de que el secretario de Inmigración de la Generalitat, Oriol Amorós (ERC), explicara el miércoles a la cadena Ser que "sería muy recomendable" que el arraigo de los inmigrantes irregulares estuviera "vinculado al hecho de realizar un proceso de acogida" en el que se podría conocer el catalán, y que quedaría reflejado en la

de la iniciativa, en referencia a las controversias surgidas con las banderas, los decretos sobre la tercera hora de castellano, la cuestión de la financiación y la política de integración de los inmigrantes.

El Reagrupament Nacional o Reagrupament Independentista —el nombre definitivo no está decidido aún— será más un movimiento que

primers paràgrafs; els altres són per relatar la profunda crisi que se suposa que hi ha dins d'ERC i la decepció de molts dels seus militants. Barbeta hi retrata un partit que es manté unit pels pèls. A part d'això, l'Avui publica l'article de Joan Carretero "ERC, de planeta a satèl·lit", que té dues parts; la segona es publica diumenge. A l'article, Carretero carrega a fons contra l'estratègia de la direcció d'Esquerra, la creació del tripartit i els papers de Carod i Puigercós, que diu que són massa complaents amb el PSEO.

Però del "Reagrupament" continua sense saber-se'n res de res. Barbeta no es retracta del seu article, enlloc de reconèixer que el que havia dit —que dissabte es presentava el nou moviment— no era cert, diu que el seu article havia causat un terrabastall tan gran que va fer que no es presentés el nou col·lectiu. D'això, senyores i senyors, se'n diu globus sonda. Un avís de Carretero a la direcció del partit, perquè l'exconseller encara no ha desmentit res, i una eina perfecta a mans de Jordi Barbeta per minar Esquerra Republicana, que deriva de tripartit en tripartit. Si hi ha d'haver un "Reagrupament" o no, ho dirà el temps, però, de moment, l'article del dia 19 és fals, és mentida.

Le Monde també fa passar les seves promocions com si fossin notícies

Joan G. Vallvé

Recordeu que fa unes setmanes us vam parlar d'una pàgina de *El Periódico* que imitava l'aspecte de les notícies però era tota propaganda de promocions del diari? Doncs bé, aquest costum sorprenent de fer passar la publicitat com si fos informació, s'estén.

El prestigiós diari francès *Le Monde* inclou a la portada del diari de dissabte 20 de gener una notícia falsa; publicitat. En el mateix format que una notícia més, barrejada amb les altres, pre-

senta la promoció "Le Monde de l'Opéra", fascicles de "les millors òperes" que es poden adquirir amb el diari en format DVD.

Fins fa no gaire només el feien servir alguns gratuïts, aquest mètode enganyós; recordem-ho, una de les coses que primer s'ensenyen a les facultats de periodisme és la separació entre la informació i la publicitat; se separa físicament (amb filets i espais) però també estèticament (tipografies diferents, dissenys molt llunyans, etc.). Bé, se separava... n'hi ha alguns que ja no dissimulen i que donen el mateix valor a la publicitat que a la informació.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), Radioactiva 100.3FM (Baix Llobregat), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

SODEPAU
Solidaritat per al desenvolupament i la pau
Cooperació per al desenvolupament, Solidaritat internacional (Marroc, Argèlia, Palestina...), Diàleg Intercultural, Comerç just i Comerç responsable
Pte. del Crèdit 7 pral 08002 Barcelona
Telèfon 933 010 171 sodepau@sodepau.org
www.sodepau.org

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl
LA COOPERATIVA
So i llums
Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52
autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

impresos de tota mena
disseny gràfic
compaginació
il·lustració
rètols
webs
...
Fundació Tam-Tam · 93 218 92 39
tantam@ibemet.com

Lapsus
espectacles
Lapsus Espectacles
Sensibilització i crítica social
www.lapsusespectacles.com
info@lapsusespectacles.com
93.310.60.95

Pâtisserie Santacana
Petonets
ESPECIALITAT EN PETONETS
c/ La Cort 18 43800 Valls Telèfon 977 601 468

directa estrena web

+ pràctica + útil
busca notícies, participa,
mira edicions anteriors
... i subscriu-te

www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 o al 661 493 117.

Presentacions

24 de febrer a les 12h
Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB

Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info

Corresponsalies

- Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>	- Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>
- Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>	- Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
- Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>	- Osona <osona@setmanaridirecta.info>
- El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>	- Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
- Cerdanya <cerdanya@setmanaridirecta.info>	- Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
- Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>	- Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BALAGUER Indi Bar Del Pont, 35 BARCELONA GRACIA Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99 Infoespai Plaça del Sol, 19 Taifa Verdi, 12 GUINARDO Rocaguinarda Xiprer, 13 EIXAMPLE Quiosc Manu Nàpols-Roselló El Maské Comte d'Urgell, 256 Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198 POBLENOU Ítaca Pallars, 230 Cus-Cus Rambla Poblenou, 77 SANT ANDREU-SAGRERA Patapalo Rubén Dario, 25 Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra Trèvol Antonio Ricardos, 14 NOU BARRIS Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15 El Tinter La Plana, 10 Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274 Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325	CIUTAT VELLA AQUENI Méndez Núñez, 1 principal Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15 Pròleg Dagueria, 13 El Lokal Cera, 1 bis La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34 1917 Pintor Fortuny, 30 Quiosc Colom Rambles Quiosc Santa Mònica Rambles Quiosc Canuda Rambles Quiosc Tallers Rambles Llibreria Medios Valldonzella 7 SANTS Espai Obert Violant d'Hongria, 71 La Ciutat Invisible Riego, 35 Terra d'Escudella Premià, 20 Teteria Malea Riego, 16 Entropiactiva Socors, 7 BELLATERRA UAB Quiosc de Ciències de la Comunicació Quiosc de Lletres CARDEDEU Quiosc del Centre Cànoves, 4 CORBERA DE LLOBREGAT Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4	CORNELLÀ DE LLOBREGAT El Grillo Libertario Llinars, 44 ESPLUGUES DE LLOBREGAT Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22 GIRONA Llibreria 22 Hortes, 22 Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2 La Màquia Vern, 15 GRANOLLERS Llibreria La Gralla Plaça dels Cabrits, 5 Anònims Miquel Ricomà, 57 El Racó Ecològic Roger de Flor, 85 IGUALADA At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 LA PALMA DE CERVELLÓ Papereria La Xaropa Santa Maria, 5 LES FRANQUESES El Cabàs Ribes, 121 i a www.elcabas.com HOSPITALET DE LLOBREGAT Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat La República Rosalía de Castro, 92 LLEIDA Ateneu La Maranya Parc, 13 La Falcata La Panera, 2	MATARÓ Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26 Llibreria Robafaves Nou, 9 MOLINS DE REI Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45 La Bodegueta Pintor Fortuny, 45 REUS Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29 Galatea Llibres Jesús, 5-7 RIBES DEL GARRAF Can Gabaldà Plaça de la Font, 2 RIPOLLET Llibreria Caraboc Rambla S. Esteve, 17, local B SANT FELIU DE LLOBREGAT Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9 SANT JOAN DESPÍ Llibreria Recort Major, 60 TARRAGONA CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis TERRASSA Kasalet Societat, 4 CSO La Impremta Plaça Jacint Verdaguer, 9 VIC Llibreria La Tralla Riera, 5 VILAFRANCA DEL PENEDÈS La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

Desobediència, càmera, ACCIÓ!

La plataforma popular contra el pla Caufec organitza la primera mostra de 'videoactius' i de desobediència

Directa Baix Llobregat

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La plataforma popular contra el pla Caufec d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat) convoca dotze hores de resistències i lliures populars en forma de vídeo el proper 3 de febrer. Què fa una plataforma veïnal oposada a un projecte urbanístic organitzant una mostra de vídeos d'accions de desobediència?

L'objectiu és debatre sobre la diversitat de maneres de respondre a un conflicte

D'una banda, aquest grup porta més de dos anys promovent la desobediència popular en el seu rebuig i denúncia a l'especulació, optant per un model actiu "no violent" on els encadenaments, els bidons de ciment, les pancartes i el propi cos són les eines bàsiques de difusió. D'altra banda, abans o després, han de començar les obres d'un projecte (ara anomenat Porta BCN) que segons en Pere —un assidu a les assemblees de la plataforma— "acabarà amb un dels darrers espais naturals del poble en ple parc de Collserola, a part de suposar un greu impacte en el petit i mitjà comerç, l'encariment del preu de l'habitatge o el dèficit d'equipaments". En tots els seus actes públics, han afirmat que, quan es vegin amb l'obligació d'aturar les obres, posaran en pràcti-

Dolly Watson

ca tot allò que s'ha fet fins el moment per denunciar el pla Caufec i els seus responsables (Ajuntament, Generalitat, família Sanahuja-Sacresa).

Una mostra de vídeos?

Així és com un dia, durant les assemblees, dimecres rere dimecres, sorgeix la idea de veure diferents vídeos per aprendre i debatre sobre la millor manera de resistir l'abús de poder de les institucions i empreses i la corresponent violència policial. El fet de no voler-ho fer només a nivell intern, fa sorgir la idea d'ACCIÓ, el nom de la primera mostra de videoactius i de desobediència. Es fa una crida per trobar vídeos, es busca ajuda amb col·lectius especialitzats (Chigra, Eguzki Bideoak), es dissenya una campanya gràfica,

se sondeja per Internet i... poc a poc, es va definint una activitat que obté una molt bona resposta. Com diu en Pere, "han arribat més correus per participar que per

La teva veïna pot cometre actes il·legals per defensar drets fonamentals

qualsevol altre activitat que haguem muntat". Per ell és una prova que la gent ha assumit com a pròpia la mostra. La principal limitació a l'hora d'escollir els vídeos

que es mostraran ha estat el temps, i l'objectiu és generar debat al voltant de la defensa d'un lloc de treball (La batalla de Euskalduna), del propi habitatge (The story of M11 road), de com frenar imposicions capitalistes (Tren d'Alta Velocitat, presa d'Itoiz) o la diversitat de maneres de difondre un conflicte (Paterada al Fòrum, bloqueig cimera G8 a Aubonne). Un altre objectiu és valorar els mètodes i eines que han fet servir altres

grups, com un exercici de pedagogia i aprenentatge col·lectiu.

És per tot això que ACCIÓ no és un festival típic de cinema. Aquí s'homenatgen la resistència i la solidaritat com a eines populars que formen part de la història de les lluites pel benestar col·lectiu. Es vol deixar clar que gent com la teva veïna pot cometre actes il·legals per defensar drets fonamentals. Però, igualment, no es tracta de definir què és bo i què és dolent, ni quins són els límits de la desobediència. Encara que el col·lectiu tingui preferències cap a cert tipus d'accions, es veuran vídeos com La violència com a eina de lluita.

Durant la mostra també hi haurà material de difusió i informació diversa i alguna distribuïdora. La idea també és facilitar que la gent que hi assisteixi pugui gravar-se els vídeos recopilats (no només els projectats).

Propera mostra?

Com que la feina de recerca ha estat prou productiva, es fa impossible projectar tots els vídeos i documents. Així, en Pere assegura que —amb l'arxiu que han fet per a la mostra— "estan esperant a veure qui s'anima a organitzar la segona mostra al seu poble". En tot cas, si després de les dotze hores al centenari Centre Recreatiu i Cultural L'Avenç encara queden forces i ànims, passades les 12 pot haver-hi sessió golfa sense programa previ al centre social Cal Suís. ☺

Per contactar:

WWW.MOSTRAVIDEOACTIU.ORG
WWW.NOALPLACAUFEC.NET
paremoselcaufec@rusc.net
Tlf.: 685 269 787

5es Jornades de Comerç Just i Consum Responsable

Jordi Panyella

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Aquest any, les Jornades de Comerç Just i Consum Responsable organitzades per Sodepau aprofundiran en tres eixos que s'han considerat una prioritat respecte al desenvolupament d'una estratègia de transformació social basada en el consum. En primer lloc, s'hi plantejarà l'impacte de les grans cadenes de distribució comercial en l'àmbit agrícola, del consum, dels drets laborals, del medi ambient... i alhora, es vol dibuixar un mapa de les resistències a aquestes grans cadenes. Les Jornades comptaran amb representants de campanyes de la Gran Bretanya i Mèxic contra dues de les principals cadenes de distribució en l'àmbit mundial: Tesco i

Wal-Mart. També es presentarà la campanya Grans cadenes de distribució, no gràcies!

Durant les Jornades es presentarà la campanya 'Grans cadenes de distribució, no gràcies!'

En segon lloc, es vol fer un èmfasi especial en el model d'agricultura de responsabilitat compartida entre agricultors i consumidors, una estratègia impulsada per la Coordinadora de Organiza-

ciones de Agricultores y Ganaderos a l'Estat espanyol. I finalment, s'analitzaran els diversos sistemes de certificació de comerç just i consum responsable, intentant mostrar que els sistemes de certificació participatius suposen una alternativa als segells d'organismes externs com el CCPAE i el segell FLO. Aquest últim, carregat de polèmica, ja que —basant-se en la certificació de productes i no d'organitzacions— ha permès que, per exemple, la Nestlé disposi d'algun producte certificat com a comerç just.

El programa

Una de les perspectives amb què les Jornades miraran de transmetre el discurs del comerç just i el consum responsable és que aquest no és només una estratègia per modificar les relacions nord-sud,

sinó que també vol transformar les relacions nord-nord, i les sud-sud. Per això, les sessions de treball o conferències giraran al voltant de diversos temes com la cooperació pel desenvolupament en el capitalisme global; les resistències a les grans cadenes de distribució (amb els exemples de Tesco, Wal-Mart i Mercadona); l'agricultura de responsabilitat com-

partida i els sistemes de certificació participativa; i el comerç just en circuits curts i amb productes transformats.

Tot i que les jornades les organitza Sodepau, hi col·labora la Xarxa de Consum Solidari, la campanya No et mengis el món, la COAG, l'Espacio por un Comercio Justo i la Plataforma Rural Alianzas por un Mundo Rural Vivo. ☺

Per contactar:

5ES JORNADES DE COMERÇ JUST I CONSUM RESPONSABLE
Divendres 26 i dissabte 27, de gener del 2007.
Centre Cívic Convent de Sant Agustí
Plaça de l'Acadèmia s/n, Barcelona
◀M▶ Arc de Triomf (Línia 1)

www.xarxaconsum.net

Una campanya per apropar Collserola i la seva conservació al veïnat

✉ Gemma Garcia

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Amb la intenció d'apropar al veïnat les agressions que pateix la serra de Collserola, l'Assemblea de Joves de Montbau i els Agudells ha endegat la campanya "Collserola Parc Natural".

Els barris barcelonins de Montbau i Sant Genís dels Agudells es troben al peu de la serra de Collserola i, per aquest motiu, des de l'Assemblea creuen necessari recuperar els valors d'entorn natural. La manera de fer-ho, en aquesta ocasió, és a través d'una campanya basada essencialment en activitats lúdiques per a totes les edats. Han programat un conjunt d'activitats com són una xerrada informativa, una gimcana, una xocolatada, o un concurs de dibuix per a la mainada i un altre

"L'Assemblea creu imprescindible crear un nou marc legislatiu que designi la serra com a Parc Natural"

de fotografia, obert a tothom. Des de l'Assemblea titllen d'insuficient la consideració de la serra de Collserola com un dels espais naturals més importants del Principat de Catalunya, tal com es

Acte de protesta al Mas Lluí, a la vall de Sant Just Desvern (Collserola)

Oleguer Farras

recull en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN, 1992), i denuncien que ni el Consorci de Collserola, organisme que regenta el parc, ni el Pla Especial d'Ordenació i Protecció del parc de Collserola (PEPCo, 1987) no donen solucions a tots els atacs contra la integritat ecològica de la serra. Per aquest motiu, creuen imprescindible crear un nou marc legislatiu que designi la serra com a Parc Natural i que s'hi apliqui un Pla de Protecció com el que tenen tots els Parcs Naturals del Paisos Catalans.

► **Lluites per la defensa de Collserola**

A la presentació de la campanya

hi han assistit diversos grups que treballen per la defensa de Collserola, com la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola, el Col·lectiu Agudells i la Plataforma Popular contra el Pla Caufec. La presència d'aquest grups ha permès parlar de diversos projectes que estan previstos o que ja s'estan duent a terme per part de diferents administracions i d'iniciatives privades.

La Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola funciona com a coordinadora entre diverses entitats i associacions que treballen des de les seves localitats per aturar projectes agressius per a la serra com és el pla de cons-

truir tres grans infraestructures viàries per satisfer les necessitats del transport privat: el túnel d'Horta, el túnel central i el vial de cornisa, o també altres projectes d'urbanització i nous equipaments, com el camp de golf a l'espai agroforestal de Can Codina - Can Canaletes, a Cerdanyola (Vallès Occidental), la creixent contaminació i l'alteració del Pla Es-

pecial d'Ordenació i Protecció del parc de Collserola (1987) per a construir un nou abocador metropolità de residus a l'actual pedrera Berta (Sant Cugat - el Papiol).

Membres de la Plataforma popular contra el pla Caufec (ara anomenat "Porta de Barcelona") han exposat també què és el pla Caufec i la lluita que duen a terme: un pla que consta de 40 hectàrees amb 600 vivendes de luxe, dos gratacels de 105 metres d'alçada, un hotel i un gran centre comercial a tocar de la serralada de Collserola, a Esplugues del Llobregat (Baix Llobregat).

► **Encausats per una acció de protesta**

Des de l'Assemblea organitzadora de la campanya es preveu incloure algun acte que faci referència a la citació judicial de 4 persones que varen participar en un acció de protesta i varen encadenar-se a unes alzines del parc d'atraccions del Tibidabo el passat 26 de novembre. L'empresa semipública BSM (Barcelona Serveis Municipals), a qui s'ha donat la gestió del parc d'atraccions, presenta un projecte que pretén destruir l'alzinar per a construir-hi una muntanya russa. El proper 6 de febrer, els encausats hauran de presentar-se als jutjats acusats de desordres públics. ☎

Per contactar:

Assemblea de Joves de Montbau i els Agudells
CORREU.AJMA@GMAIL.COM

L'Alta Garrotxa contra la pavimentació d'una pista forestal

Lliurona afectada per la pista forestal de Cabanelles a Albanyà que passa pel collet de la Teia

✉ Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

En una nota de premsa del passat 4 de desembre, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) de la Generalitat de Catalunya anunciava l'adjudicació de les obres d'asfaltat de la pista forestal de Cabanelles - Lliurona - Albanyà, pel collet de la Teia. Davant d'aquestes obres, un conjunt de ciutadans de l'Alta Garrotxa han decidit mobilitzar-se per tal d'aturar "una decisió que suposa un inacceptable atemptat contra el valors ambientals i paisatgístics d'una de les zones més sensibles de l'Alta Garrotxa". Segons el DPTOP, a-

La mesura és un atemptat contra una zona especialment delicada

questes obres, adjudicades per un import d'un milió i mig d'euros, es preveu que comencin durant el primer trimestre del 2007.

► **Agressió a un paratge especialment sensible**

Tot i que el nombre d'inversions a la zona ha estat gairebé nul durant dècades, la primera gran infras-

tractura que hi arriba ha estat conseqüència d'un acord pres sense tenir en compte els ciutadans afectats. Tot i que el DPTOP assenyalava que aquesta inversió "permetrà millorar l'accessibilitat i la mobilitat en aquesta àrea de l'Alt Empordà, en especial en casos d'emergència", la realitat, segons els crítics amb l'obra, és que constitueix un atemptat directe a "un espai catalogat com a Zona d'Especial Protecció per a les Aus i Xarxa Natura 2007" i que, més enllà de millorar-ne la seguretat, incrementarà ostensiblement el perill d'incendis, ja que s'usaran materials no integrats a l'entorn i s'incrementarà exponencialment el trànsit de vehicles a la zona.

► **Alternatives més econòmiques, respectuoses amb el medi i amb consens**

Els habitants de l'Alta Garrotxa plantegen que l'alternativa a la pavimentació de la pista ha de millorar l'accessibilitat a la zona, també en casos d'emergència, però ha de prevenir de forma notable els impactes i riscos vinculats a

l'increment de circulació, "mantenint la via com a pista forestal i utilitzant el ciment o d'altres materials més integrats en l'entorn", en definitiva, "una opció molt més econòmica, molt menys impactant i que redueix l'aparició de potencials iniciatives de caràcter especulatiu". ☎

Per contactar:

COORDINADORA D'ENTITATS DE DEFENSA DE L'ALTA GARROTXA (CEDAG)
altagarrotxa@yahoo.com

KASA DE Joves DE ROQUETES

Hi trobareu tallers, espais per concerts, cenadors, reparació de bicis, serigrafia, fotografia, un buc d'assaig i un estudi de grabació.

Gestianan:
Roket Project y Tu

Vidal i Guasch, 16
Tel.: 93 2769271
M L4 Via Júlia

terra d'escudella

a partir de l'onze de desembre carta de nit

NOVETAT

entaula't per sopar!

C/ Premià, 20 baixos. Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

La Maria de Valls

grow-shop

Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Teléfono: 977 608 329
lamariadevalls@hotmail.com
www.lamariadevalls.com

ACR

distribuïdora

Roba, pedaços, pins, xapes, clauers...

distriacr@mixmail.com

Catalunya

Núm. 81-82 Gener '07

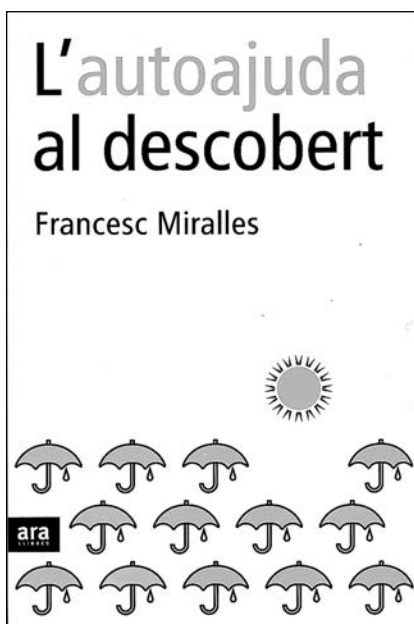
La publicació de la CGT de Catalunya

www.revistacatalunya.cat

Felicitat de rebaixes

LA INDÚSTRIA EDITORIAL DELS LLIBRES D'AUTOAJUDA CREIX A UN RITME VERTEGINÓS A CÒPIA D'EMPRAR FÓRMULES ENGANYOSES I REFREGITS

Els llibres d'autoajuda omplen les prestatgeries de les llibreries més concorregudes de les nostres ciutats

Toni Arnau/ RUIDO

LA SOBREDOSI DE PUBLICACIONS D'AUTOAJUDA ÉS DEGUDA, AMB TOTA SEGURETAT, A L'EXISTÈNCIA D'UN PÚBLIC RECEPTOR QUE N'ESPERA L'ARRIBADA AMB ELS BRAÇOS I LA MENT BEN OBERTS

Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Des de fa uns quants anys, la moda dels llibres i les revistes d'autoajuda s'ha fet un lloc a les llibreries i els quioscos, amb novetats que se succeeixen a una velocitat esfereïdora. És cert que, des dels inicis de la història —si més no la que nosaltres coneixem— s'han escrit llibres per ajudar al creixement individual de les persones, transmetre valors o exercir com a guies espirituals. És el cas de la Bíblia, del Tao Te Ching (Lao-Tsé) i el de Bhagavad-Gita. Però d'uns quants anys ençà, la publicació regular d'obres d'autoajuda s'ha multiplicat, i aquests llibres apareixen i es renoven de les llibreries com no succeeix amb cap altre gènere que hi puguem trobar. A què és deguda aquesta sobredosi d'autoajudes? D'on provenen? A qui van dirigides? Serveixen d'alguna cosa als seus lectors?

Totes aquestes preguntes al voltant del fenomen cultural de l'autoajuda poden trobar resposta per diferents camins. Un d'aquests l'ha obert Francesc Miralles, escriptor català que durant set anys es va dedicar a l'edició i redacció de manuals d'autoajuda. Aquest autor ha publicat *L'autoajuda al descobert*, llibre en què explica el funcionament d'aquest negoci tan peculiar.

Públic femení de classe mitjana
La sobredosi de publicacions d'autoajuda és deguda, amb tota seguretat, a l'existència d'un públic receptor que n'espera l'arribada amb els braços i la ment ben oberts. Segons els estudis de

mercant de les editorials que es dediquen a aquest gènere, com apareix en *L'autoajuda al descobert*, el públic receptor predominant és el femení d'entre 28 i 55 anys, amb un nivell socioeconòmic i cultural mitjà, sense parella estable, oberta a noves teràpies i camins espirituals a causa del descontentament amb l'entorn. Aquest és el perfil típic, però a partir d'aquí, com es pot imaginar si ens fixem, per exemple, en tots els llibres que parlen del creixement en l'empresa o els de com convertir-se en un triomfador ric, aquest perfil abarcarà també el públic masculí. Ens trobem, així, davant un escenari de possibles "víctimes" bastant abundant.

Sens dubte, l'aspecte més curiós dels que revela Francesc Miralles en el seu llibre és la provenença de tots aquests manuals. Tenint en compte que es tracta d'obres destinades al creixement psicològic i espiritual dels lectors, el més normal seria que es portessin a terme de les mans de professionals en el tema, però no és així. El mateix Miralles és llicenciat en filologia alemanya, i reconeix haver-se iniciat en la redacció d'autoajudes sense tenir cap coneixement sobre el tema. Afirmar que ha arribat a escriure al voltant de trenta "refregits" d'altres obres i ens explica la recepta que s'ha de seguir per escriure'n un correctament.

La cuina de l'autoajuda
Aquests llibres s'escriuen a partir d'altres obres ja existents sobre el tema que s'ha de tractar. Primer de tot, diu Miralles, "com que és molt difícil refregir d'un sol llibre sense que se'ns vegi el llautó, s'aconsella

que el cuiner s'aprovisioni prèviament de tres títols, com a mínim, sobre la matèria desitjada". A continuació, anirem seleccionant totes aquelles informacions que ens interessin de cadascuna de les obres i es "trossegem a consciència fins aconseguir una massa uniforme que repartirem entre els capítols del nou llibre". A l'hora de redactar, "la principal virtut d'un refregidor és la seva capacitat de dir el mateix fent servir unes altres paraules".

D'aquesta manera, qualsevol persona amb bona capacitat de redacció i una mica d'imaginació és capaç d'escriure un refregit. Abans de treure'l a la llum, l'editor li buscarà un nom que ajudi a vendre'l. Està comprovat, per exemple, que els llibres en què apareix la paraula felicitat en el títol es venen millor. També s'ha de posar un pseudònim a "l'escriptor" del llibre. A l'hora de triar-ne un, si és d'origen anglosaxó o germànic serà un altre factor que donarà al llibre una

aparença de millor qualitat.

Si els refregits són útils o no ho són, segons Francesc Miralles, depèn de la persona que en faci ús i de l'ús que en faci. Hi ha qui els utilitza com a autèntiques "guies" de la seva vida i els ajuda a tirar endavant; hi ha qui se'n llegeix algun i no se'n creu ni una paraula. Cadascú sabrà en quin grup es troba, i també cadascú pot valorar si el creixement personal pot arribar per aquí o, per exemple, recorrent a la filosofia, la història o àmbits de coneixement més elaborats i més fiables.

Cal tenir en compte, però, que aquesta mena de negocis no existien si la nostra societat no estigués disposada a alimentar-los. El ritme accelerat i les ganes de trobar solucions ràpides i efectives per als nostres problemes ens porten a recórrer a un tipus d'ajudes el valor de les quals és més que qüestionable. Això és una mostra del deteriorament cultural en què ens trobem.

Excellence, paradís del gènere

Per comprovar la magnitud del negoci editorial dels llibres d'autoajuda, no cal més que apropar-se un dia a la Llibreria Excellence de Barcelona; autèntica mina de material per al suport i creixement personal. En aquesta llibreria, hi podem trobar llibres, semarretes, jocs i tot un seguit de productes per al consumidor de "felicitat". Amb cafeteria i sala d'actes, és un espai privilegiat on es fan cursos, tallers motivacionals i s'ofereixen conferències gratuïtes dels autors de les últimes novetats del gènere. Ja

agradaria a moltes associacions culturals poder comptar amb un equipament com aquest.

Si no ens hi podem acostar, podem entrar a la seva pàgina web (on es parla del servei desinteressat i importantíssim que fa aquesta llibreria a la societat). Hi podem trobar petites narracions commovedores, referències dels seus col·laboradors i —com a aspecte estrella del seu programa— uns cursos per empreses de formació de personal que ajudaran a assolir un ambient immillorable en el lloc de treball.

Pim-Pam-Pum

Pau Alabajos. CANTAUTOR

“La discriminació dels músics valencians no és només lingüística”

✉ Noel Eduardo
/cultura@setmanaridirecta.info/

Pau Alabajos és un cantautor de Torrent (L'Horta). Premi Ovidi Montllor a la millor lletra de cançó l'any 2006 per “Cançó explícita”, forma part del col·lectiu Creacions Malatesta, que ha engegat la tercera edició de l'espectacle Incrustados en el escaparate, punt de trobada dels artistes de carrer a la ciutat de València.

Els músics valencians es queixen que no surten a Canal 9, però tu et vas negar a tocar en un programa de la televisió pública valenciana. Com s'entén?

El programa es deia Poble Show, i ara ja no existeix. Va ser en solidaritat amb uns companys d'Alcoi, VerdCel, als quals no van deixar tocar perquè cantaven en valencià. Per solidaritat i per convicció, nosaltres ens hi vam negar. Recentment, també em van cridar

d'un programa de Punt 2, L'Escenari, per demanar-me que actués. Quan vam començar a parlar del repertori —jo volia tocar “Futur en venda” o “Cançó explícita”, dues de les cançons més controvertides del darrer disc— em van dir que no ho veien clar, volien que toqués un altre tema. I m'hi he negat.

Sembla que als mitjans públics valencians només els interessa un tipus de cultura no compromesa...

Hi ha uns quants temes que no es poden tocar: ni política, ni religió, ni sexe... En realitat, el que hi ha és una intenció del govern valencià d'acabar amb tot el que sigui cultura alternativa. Per exemple, si toques el carrer, a València, et pots trobar amb una normativa municipal segons la qual has de pagar cinc-cents euros de multa, a més que et requisen l'instrument. No volen que embrutem la imatge de sol, platja i Copa Amèrica... Aquest és el nostre crim.

Què busca l'espectacle Incrustados en el escaparate?

Reivindicar un espai de trobada on poder intercanviar experiències i identificar mancances i necessitats comunes dels músics de carrer. L'objectiu és manifestar una escena musical que no té visibilitat en els mitjans de comunicació. Cal tenir en compte que, al País Valencià, la discriminació no és només lingüística. Es discrimina la cultura en general. Aquí només funciona l'autogestió; per triomfar en la indústria musical, has d'emigrar a Barcelona o a Madrid.

Hi ha espais per poder mostrar la vostra creació?

Enguany, hem participat en una fira que s'ha organitzat a Vila-real que, d'alguna manera, emula la Fira de Música al Carrer de Vila-seca de Catalunya, que és una referència. Està bé perquè és una manera de reivindicar el carrer com a espai escènic, tot i que no té suport per part de la Generalitat valenciana.

Poemes a la vora del foc

CICLE DE POESIA AL MARQUET DE LES ROQUES

✉ S.E.
/cultura@setmanaridirecta.info/

AMB MIQUEL DESCLOT
FELIU FORMOSA, ENRIC CASASSES,
CARLES HAC MOR I DOLORS MIQUEL

A la vora del foc i menjant torrades. Així es presenta el cicle de poesia que tindrà lloc al Marquet de les Roques, que va ser la casa pairal de la família de Joan Oliver-Pere Quart i que està situada a la vall d'Horta, al terme municipal de Sant Llorenç Savall (el Vallès Occidental).

El cicle, organitzat per l'Obrador i amb la coordinació del poeta i escriptor Roc Casagran, començarà el proper dissabte dia 27 de gener, a partir de les sis de la tarda, amb els poetes Miquel DescLOT, Josep Maria Ripoll i

Josep-Ramon Bach. La següent cita serà el 10 de febrer, a dos quarts de vuit del vespre, amb el grup Victima i Botxi, format per Òscar Rocabert i Maat i Fontanet. Un duo de veu i guitarra que musica poemes propis i aliens, i que pren el nom d'un concepte que apareix a *Les flors del mal* de Charles Baudelaire. Victima i Botxi han estat guanyadors del III Premi Pentagrama organitzat per Òmnium Cultural i Satchmo Records de Lleida. En podreu trobar més informació a victimaibotxi.com.

La tercera sessió anirà a càrrec dels poetes Feliu Formosa, Esteban Martínez i

Roc Casagran i serà el dissabte 24 de febrer, a les sis de la tarda. Enric Casasses, Carles Hac Mor i Laia Noguera seran els poetes protagonistes de la quarta sessió, el dia 10 de març a les sis de la tarda.

Finalment, el cicle conclourà entrada la primavera, el 24 de març, a partir de les sis de la tarda, amb les actuacions de Dolors Miquel, Josep Pedrals, Xavier Grimau i Joan-Josep Camacho Grau.

Dins el context d'això que sembla un hivern massa càlid, trobar-nos a la vora del foc, menjant torrades i sentint dir poesia és una proposta tres voltes subversiva.

Pablo Díez, en el record

Un concurs literari reivindica la figura del conductor de TMB que es va suïcidar en ser acomiadat

I PREMI LITERARI PABLO DíEZ
Termini d'admissió de treballs:
28 de febrer
www.pablodiez.com
PLATAFORMAPABLODIEZ@HOTMAIL.COM

✉ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Bertol Brecht va deixar escrit que hi ha moltes formes de matar: es pot clavar un punyal a l'estómac d'algú, treure-li el pa, no cuidar-lo quan està malalt, confinar-lo en un tugiuri, fer-lo treballar fins a l'esgotament, empenye'l al suïcidi o dur-lo a la guerra... I que ben poques d'aquestes formes d'assassinat estan prohibides. Aquesta sentència de Brecht obre el llibre Pablo Díez: la otra cara de TMB, obra de la periodista Carmen de Celis, que denuncia el cas del conductor d'autobús que, l'abril de 2004, es va treure la vida en ser acomiadat de la feina, acusat falsament d'haver robat 1,10 euros.

L'anomenat 'cas Pablo Díez' va sacsejar l'opinió pública catalana. Va ser un llarg procés judicial en què finalment TMB va admetre haver acomiadat

Díez de manera improcedent i va indemnitzar la família de la víctima. Ara, la Plataforma Pablo Díez, formada per familiars, amics i companys de feina del difunt, convoquen per primera vegada un premi literari que duu el seu nom, que es lliurarà tots els anys coincidint amb l'aniversari de la seva mort, el 29 de març.

El premi Pablo Díez consta de tres categories dotades amb 400 euros cadascuna. La primera premiarà un treball en prosa sobre el cas Pablo Díez. La segona, un treball en prosa sobre el tema de l'assetjament laboral o l'abús de poder. La tercera, un treball en prosa sobre qualsevol dels temes anteriors, escrits per un treballador de TMB. El límit d'entrega dels treballs és el 28 de febrer de 2007. Les obres s'han d'enviar a la Plataforma Pablo Díez, apartat de correus 22.269, 08080 de Barcelona. El premi

es lliurarà en un acte públic a la seu de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), el proper 29 de març.

El premi literari Pablo Díez forma part d'una sèrie d'accions de la Plataforma que duu el seu nom en què la figura del treballador de TMB estarà present d'una o altra manera. L'objectiu és reivindicar el seu record perquè no caigui en l'oblit. “Tampoc els responsables del seu acomiadament seran oblidats”, explica Carmen de Celis al llibre sobre l'altra cara de TMB. “Siguin on siguin, encara que una ‘necessària reestructuració’ els dugui a ocupar un altre lloc de responsabilitat. El seu destí està lligat de manera inexorable al de Pablo, i una i altra vegada se'ls recordarà que la seva negligència va dur al suïcidi a una persona honrada i feliç”.

Publicitat

acció

1ª mostra de Videoactius i de desobediència
12 hores de resistències i lluites populars

3 de febrer 2007 - esplugues de llob (centre cultural i recreatiu l' Avenç)

www.mostravideoactiu.org
www.noalplacaufec.net

Un vaixell que remou consciències

EL VAIXELL DELS BOJOS. Divendres 26 i dissabte 27, 22.30 h. **Moll d'Espera (El Serrallo), Tarragona.** Aforament limitat. Reserves al telèfon: 605 239 489. Entrada: 6 euros **I diumenge 28, 17.30h.** Espectacle infantil **La Gata Fartona**
<WWW.AZART.ORG>

Directa El Camp
 /elcamp@setmanaridirecta.info/

“El Vaixell dels Bojos és una visió carnavalesca de la vida, una imatge universal de la humanitat a la deriva, de la societat que ha perdut el rumb”. Així es defineixen els mateixos bojos del vaixell que, des del mes de desembre, ofereixen el seu espectacle a llunàtiques i curiosos que es volen apropar fins al port de Tarragona.

L'Azart, que és com l'anomenen els seus ocupants, és un vaixell pesquer de vela construït a Holanda el 1916. Tot i haver estat objecte de transformacions diverses i desventures de la història, la nau va arribar a les mans de l'associació cultural Azart el 1987 i es va convertir en El Vaixell dels Necis, prenent el nom de la novel·la de

Sebastian Brant escrita el 1494, primer best-seller de la història.

El veler va canviar el nom el 1992 per passar a dir-se El Vaixell dels Bojos, tot coincidint amb l'inici del seu primer tour marítim. Partint de les antigues rutes mercantils holandeses, l'Azart va esdevenir un escenari flotant, revivint el teatre medieval popular amb un estil interpretatiu que traspasa llengües i fronteres.

I en aquestes travesses marítimes per Alemanya, Rússia i el Marroc (entre altres països), la tripulació de l'Azart ha anat variant considerablement. L'ànima del vaixell, però, és el seu capità Augusto. La resta de navegants són un calidoscopi d'artistes de diverses procedències i disciplines.

La filosofia Azart, però, també vol remoure consciències. A través

d'un teatre laboratori, lliure de normes i obert en estils, combinen la comèdia més quotidiana de les nostres vides amb l'humor negre del rostre més obscur de la persona. En sintonia amb aquests principis, actualment El Vaixell dels Bojos ofereix la seva particular posada en escena de l'obra *Náufragos en el Parque de Atracciones*, de Jorge Díaz (teatre de l'absurd). Les bodegues on acostuma a fer vida la tripulació, es converteixen per una hora llarga en sala de representacions, i ens posen a les seves mans com a públic espectador d'una història que podria ser pròpia i que, definitivament, no ens deixarà indiferents.

I per qui requereixi un temps de digestió, després de la representació l'Azart ens obre la seva cantina a partir de les 24.00h cada dissabte!

Splac

SPLAC
 (L'INDI MUSIC)
 POP

Joan i Pau Olivé són fills de Dionís Olivé, en altres temps membre del polifacètic grup Melodrama, que durant els anys vuitanta va acompanyar Sisa en una revisitació en clau pop de la seva obra més coneguda. Ara, debuten amb un disc on beuen, precisament, dels referents més psíquedèlics de l'ona gal·làctica de la Catalunya dels setanta. L'obra d'Ia & Batiste, Pau Riba o el

mateix Sisa ressona en aquest debut, entre innocent i provocador, marcat per cançons semicústiques amb lletres que tan bon punt freguen el surrealisme —com “Reticulo Endoplasmático”, el superheroi unicel·lular— o empenen referents infantils per construir al·legats antimilitaristes molt sui generis —“G.I. Joe”—.

ROGER PALÀ

The Buzzcocks

FLAT-PACK PHILOSOPHY
 (COOKING VINYL, 2006)

Ja fa trenta anys que The Buzzcocks van fer el seu primer concert al Lesser Free Trade Hall de la seva ciutat natal, Manchester, com a teloners de Sex Pistols. Uns mesos abans d'aquell 20 de juliol de 1976, dos dels seus components, Pete Shelley i Howard Devoto, havien estat a Londres en un concert dels Pistols i van quedar impressionats. Creadors com són del punk rock simple amb melodies pop, el que avui s'anomena punk pop, els Buzzcocks, en aquest *Flat-pack philosophy*, ens ofereixen

tres dècades després la recepta de la seva iaia: temes de dos minuts i escaig amb guitarres enèrgiques, cantarelles enganxoses i solos minimalistes de dues notes. Buscant la simplicitat i la melodia són els millors. Cal destacar la veta irònica de Pete Shelley, en lletres com la que dona nom al disc, on fa una declaració de principis del seu estat d'ànim, entre el romanticisme existencial i l'esperança alliberadora.

RAÛL LÁZARO

Documental DVD

La pesadilla de Darwin (Filmax, 2004)

DIRECTOR I GUIONISTA: HUBERT SAUPER

GÈNERE: DOCUMENTAL

DURADA: 107 MINUTS

IDIOMES: VOSE (ANGLÈS, RUS, SWAHILI), VE

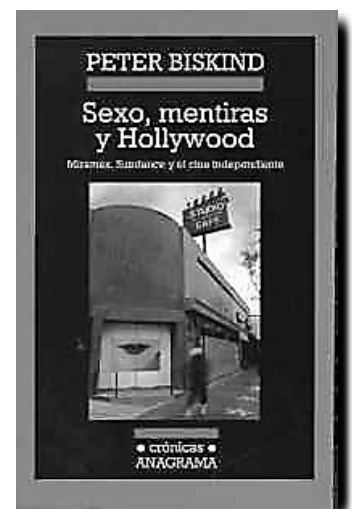
MATERIALS AFEGITS DESTACATS: DOCUMENTAL ‘LOS DIARIOS DE KISANGANI’, ENTREVISTA AMB HUBERT SAUPER

La pesadilla de Darwin retrata la desolació i misèria als voltants del llac Victòria de Tanzània, on les indústries alimentàries exporten quantitats ingents de peix als països del primer món mentre el país viu una situació generalitzada de fam, tot generant —amb el trànsit aeri consegüent— una tapadora per l'entrada d'armament destinat als diferents conflictes armats que tenen lloc a l'Àfrica. L'austríac Hubert Sauper ens ofereix un dels documentals més memora-

bles dels darrers anys —fred i molt poc intervencionista—, que també retrata drames humans com l'auge de la prostitució en aquestes ciutats sense esperança, amb la conseqüència d'una situació epidèmica de SIDA entre els pescadors. El DVD inclou íntegrament Kisangani diary, un document esfereïdor del mateix Sauper sobre el genocidi de milers de refugiats ruandesos al Congo, “alliberat” per l'AFDL de Laurent-Desiré Kabila.

IGNASI FRANCH

Assaig

Sexo, mentiras y Hollywood (ANAGRAMA, 2006)

AUTOR: PETER BISKIND

TRADUCTOR: DANIEL NAJMÍAS

PÀGINES: 686

Després d'explicar l'esclat creatiu i el desgavell humà i econòmic del nou Hollywood dels Coppola o Scorsese a *Moteros tranquilos, toros salvajes*, Peter Biskind reprèn la crònica de l'absorció inevitable dels cineastes independents per part de la maquinària dels grans estudis a *Sexo, mentiras y Hollywood*. L'autor marca la projecció a Sundance de *Sexo, mentiras y cintas de video* (després vindrien *Clerks* o *Pulp fiction*) com l'inici de l'apogeu i la llavor de la perdició, el moment a partir del qual el cinema indie va començar a veure's com quelcom fortament rendible. Amb una ploma vibrant que es recolza en un inesgotable flux de testimonis, Biskind torna a escriure una obra major sobre l'art, el negoci i el paisatge social del cinema nord-americà, en aquesta ocasió amb la productora Miramax —coneguda pels seus mètodes quasi mafiosos— i el festival de Sundance en primer terme de l'anàlisi crítica.

IGNASI FRANCH

RECOMANEM

CICLE DE CONFERÈNCIES SOBRE EL SOCIALISME

Organitzat pel SEPC, del 7 de febrer a l'1 de març tindrà lloc a la Facultat d'Econòmiques de la UB i és convalidable com a crèdit de lliure elecció.

1. De la modernitat a la postmodernitat: revolució i reformisme. 7 de febrer de 12h a 14h aula 115. Andreu Coll, llicenciat en humanitats per la UB.
2. La validesa de l'anàlisi marxista per entendre l'actualitat. 8 de febrer de 18h a 20h aula 11. Miren Etxezarreta i Xabier Gràcia, membres del seminari Taifa.
3. Socialisme i qüestió nacional. 12 de febrer de 18h a 20h aula 11. Lluís Rabell, llicenciat en traducció i interpretació per la Universitat de Montpel·ler.
4. Marxisme i/o anarquisme. 14 de febrer de 12h a 14h aula 115. José Gutiérrez, periodista i escriptor, president de la fundació Andreu Nin.
5. L'experiència socialista durant la guerra civil a l'estat espanyol. 19 de febrer de 18h a 20h aula 11. Pelai Pagès, doctor en història i professor d'història contemporània a la Universitat de Barcelona.

6. Democràcia, poder ciutadà i ruptura del constitucionalisme liberal en les constitucions de Veneçuela i Bolívia. 21 de febrer de 12h a 14h aula 115. Albert Noguera, jurista i politòleg. Doctor en ciències jurídiques per la Universitat de la Havana.
  7. El paper de l'Islam i els grups islàmics durant la guerra freda. 22 de febrer de 18h a 20h aula 11. Nazanin Amirian, periodista i escriptora de l'Iran, professora de ciències polítiques a l'UNED.
  8. Socialisme com a forma d'alliberament nacional. 26 de febrer de 18h a 20h aula 11. Oriol Martí, prof. de medicina social i salut pública a la Universitat Ramon Llull.
  9. El concepte de totalitarisme: relació amb el marxisme. 1 de març de 18h a 20h aula 11. Marc Casanoves, llicenciat en filosofia per la Universitat de Barcelona
- Més informació a www.sepc.cat

I cicle de conferències sobre el socialisme del 7 de febrer a l'1 de març
facultat de ciències econòmiques de la UB

1. de la modernitat a la postmodernitat: revolució i reformisme. 7 de febrer de 12h a 14h aula 115. Andreu Coll, llic. en humanitats per la UB.
2. la validesa de l'anàlisi marxista per entendre l'actualitat. 8 de febrer de 18h a 20h aula 11. Miren Etxezarreta i Xabier Gràcia, membres del seminari Taifa.
3. socialisme i qüestió nacional. 12 de febrer de 18h a 20h aula 11. Lluís Rabell, llic. en traducció i interpretació per la universitat de Montpel·ler.
4. marxisme i/o anarquisme. 14 de febrer de 12h a 14h aula 115. José Gutiérrez, periodista i escriptor, president de la fundació Andreu Nin.
5. l'experiència socialista durant la guerra civil a l'estat espanyol. 19 de febrer de 18h a 20h aula 11. Pelai Pagès, doctor en història i prof. d'història contemporània a la UB.
6. democràcia, poder ciutadà i ruptura del constitucionalisme liberal en les constitucions de Veneçuela i Bolívia. 21 de febrer de 12h a 14h aula 115. Albert Noguera, jurista i politòleg, doctor en ciències jurídiques per la universitat de la Havana.
7. el paper de l'Islam i els grups islàmics durant la guerra freda. 22 de febrer de 18h a 20h aula 11. Nazanin Amirian, periodista i escriptora d'Iran, prof. de ciències polítiques a l'UNED.
8. socialisme com a forma d'alliberament nacional. 26 de febrer de 18h a 20h aula 11. Oriol Martí, prof. de medicina social i salut pública a la universitat Ramon Llull.
9. el concepte de totalitarisme: relació amb el marxisme. 1 de març de 18h a 20h aula 11. Marc Casanoves, llic. en filosofia per la universitat de Barcelona.

per tal de recomanar el cicle com a crèdit de lliure elecció, s'han d'ingressar 15€ amb el concepte "sepc" + nom i cognoms al núm. de compte: 2019-0205-11-0206148503. I portar el rebut a la primera conferència.

SEPC www.sepc.cat

DIVENDRES 26

Festival infantil.

Festa Major d'hivern de Ribes.

Nau Pere Vall i Soler. 18 h.

Amb l'espectacle per a tots els públics de Marcel Gros.

Presentació del llibre Cròniques de 6 i altres detalls de la claveguera policial 1996-2006

C.S.O La Banka Rota. Rubio i Ors nº 103. Cornellà. 19h

A càrrec del seu autor, David Fernàndez

XVI aniversari de Contrabanda FM

Espai Obert. Violant d'Hongria 71. 19.30 h. Contrabanda FM celebra els 16 anys d'emissió amb:

Xerrada amb contrabandistes d'avui i d'ahir sobre el projecte.
Inauguració de l'exposició itinerant 15 anys de Ràdio Lliure (complementada amb una antiga exposició commemorativa que hem rescatat).
Projecció de *Lavorare con lentezza* (film de ficció sobre Radio Alice de Bologna, subtítulat per contrabandistes).
Sopar

Presentació del llibre Ciberactivismo

C.S.A La Maranya. Carrer del Parc 13. Lleida. 20 h. Amb la participació de Lluís Guix, un dels seus autors.

Xerrada "Chaos Computer Club i el hacktivisme alemany".

La Quimera. Carrer Verdi 28 baix dret Vila de Gràcia. 20 h.

Organitza: kernelpanic
<http://kernelpanic.hacklabs.org>

Nit solidària amb Palestina

Sala Bahía, C/ Olzinelles, 31. Sants

20 h. Debat obert. "Actualitat a Palestina: crisi política interna i factors internacionals que hi incideixen"

21 h. Sopar típic Palestí

22 h. Concert amb: Marwan (cantautor palestí), Cesk Freixas amb Els altres bandais i Dj Vek.
Preu del concert: 3 e.

DISSABTE 27

Jornada a la Masia de Can Yaka, Begues.

10 h. Inici del taller de pa

11 h. Excursió al Massís del Garraf amb gossos.

Taller de reiki

12 h. Continuació del taller de pa

14 h. Dinar popular

17 h. Xerrada sobre medicina natural

19 h. Videofòrum sobre alliberament animal

21 h. Sopar i sorteig de meravellosos premis

22 h. Concert: Juan mortiz, Spitorreo, Zurriburri, Batakazo, i més grups.

Debat sobre la copa menstrual

Ateneu Popular de l'Eixample. Passatge Conradi núm. 3. 20.30 h.

Trobada intercanvi entre persones que utilitzen el keeper, el mooncup, ... i persones que encara no.

Festa 25 Aniversari dels Xiquets.

Plaça de la Llibertat. Reus. 22 h. Gratis.
Rauxa, La Carrau i Mesclat.

DIUMENGE 28

Espectacle infantil.

Sala La Mirona. Salt. Sessió matinal a les 12 h. i sessió de tarda a les 18 h.

Los Tetes & CIA. Entrada: 10 e.

Rap & Reggae.

La República. Rosalía de Castro, 92. Hospitalet de Llobregat. 22 h. Entrada: 2 e.

Sessió amb Dj. Tito Reyes i Dj. Heras.

DILLUNS 29

Seminari "Per un consum responsable" · Tercera edició!

Rivadeneyra, 6, 3er · Barcelona. 19 h.

Consum i comerç mundial. Comerç Nord-Sud.

Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau

Aportació als costos del seminari:

Totes les sessions: 12 e. (sòcis de Justícia i Pau: 8 e.)

Una sessió: 3 e. Es lliurarà documentació.

Xerrada informativa i debat públic sobre el projecte de variant de tren convencional i el trasllat de l'estació de Figueres.

Cercle Esport · Figueres. 20.15 h.

Organitza: Salvem l'Empordà.

DIMARTS 30

Cicle de Cinema i Solidaritat

Cinema Truffaut. Girona. 20.30 h.

Pedro, Juanita y el hotel de Mr. Hai

de Fundación Luciérnaga, ATR y ACASO

(Nicaragua, 2006) i *Turismos* de Pedro

Zurita (Nicaragua, 2005).. Presentaran l'acte i

moderaran el debat final Lluís

Puigdemont, membre de Setem i Jordi

Gascón, Membre de Acció para un Turismo

Responsable.

DIJOUS 25

Seminari "Per un consum responsable" · Tercera edició!

Rivadeneyra, 6, 3er · Barcelona. 19 h.

Comerç just i banca ètica. Jordi Ibáñez,

membre de la Comissió d'Economia Solidària de Justícia i Pau

Cicle Documental "Orient Mitjà".

La Quimera. Carrer Verdi 28 baix dret

Vila de Gràcia. 21h.

Promises, J. Shapiro, C. Bolado, B.Z.

Goldberg, 2001. 106'

SORTIM DE CASA

dissabte 27 de gener de 2007
12:00 plaça St.Jaume de Barcelona
Molt Alta Traïció

SALVEM ELS MUNTANYANS

Diumenge, 28 gener a partir de les 9.30 h. Cal Freu (costat Club Maritim), Torredembarra

Plantada popular de tamarius a la Platja dels Muntanyans amb la col·laboració del Grup GATA (Grup d'Amics de Toni Achón). Per a més informació 977 645 260.

DONAR VIDA A LA CENDRA I ASSEMBLEA DE LA VALL DE CAN MASDEU

Diumenge, 28 gener de 10 a 20 h. PIC- Punt d'Interacció de Collserola- Vall de Can Masdeu. C/Antic de Sant Llätzer M. Canyelles o Valldaura

Organitzada: Assemblea de la Vall de Can Masdeu

Durant el matí plantarem arbres autòctons y fruiters ecològics a la zona cremada, creant illes de vida i verdor que "estrenarem" el 18 de Febrer.

Si tens pales o aixades, porta-les.

Dinar agroecològic al Rurbar.

16.30 h. Assemblea de la Vall. Trobada tri-mestral de totes les persones i entitats que donen vida a la vall de Can Masdeu.

NO OBLIDEU...

Cada dijous, a les 20.30 h. davant dels jutjats de Girona.
CONCENTRACIÓ PER DEMANAR L'ABSOLUCIÓ DELS ENCAUSATS DEL COMANDO DIXAN.

La indirecta

L'ENTREVISTA // **HEBE DE BONAFINI, MADRES DE LA PLAZA DE MAYO**

“En lloc de plorar al cementiri, cridem a la Plaza de Mayo”

Tant Hebe de Bonafini com la resta de les Madres de la Plaza de Mayo, reivindiquen, des de fa més de trenta anys, la memòria dels seus fills desapareguts durant l'última dictadura argentina. La presidenta de l'Associació de les Madres va néixer en un barri humil d'Ensenada, un poble prop de La Plata. Segons explica, “aleshores érem molt pobres, el meu pare treballava a una fàbrica i cap dels seus fills va poder estudiar”. Ara, en canvi, la senyora Bonafini és una de les persones més conegudes i respectades de l'Argentina, tot i que sovint les seves posicions polítiques són molt discutides des de l'esquerra i el seu caràcter sempre crea polèmica. Als seus quasi 80 anys, encara no ha oblidat el seu compromís de lluita i de recuperació de la memòria.

✉ **Sergi Picazo**
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Com va a l'Argentina de Kirchner?
El país està a la baixa des de fa anys, i això no es pot arreglar en dos dies. Al president li estan demanant tot el que mai van demanar ni a Menem ni a De la Rúa. A més, moltes de les esperances que teníem ja s'han complert: fer fora de l'exèrcit els elements més corruptes, abolir la llei de punt final...

“No era el mateix tenir 30.000 dòlars atrapats al ‘corralito’ bancari, que tenir nou fills que es moren de fam”

Kirchner és, doncs, el president d'esquerres que vostè voldria per a l'Argentina?

No! No és un president revolucionari, no és Fidel Castro ni Hugo Chávez. Però és molt millor que Lula. A més, l'esquerra argentina no serveix ni per escombrar. A les eleccions no va treure ni el 0'0002% dels vots. Els partits d'esquerres no tenen projectes, només crítiques. Aquí tenim una esquerra vella, s'ha de renovar d'una vegada per totes.

Tot i que la situació per a la majoria d'argentins no ha canviat gaire, l'espiral de protesta

Berta Alarcó

que es va viure el 2001 quasi ha desaparegut.

Sí, la lluita ha perdut força. La protesta es va dividir i la classe mitja va desaparèixer quan va veure que la cosa millorava mínimament. El 19 i 20 de desembre de 2001 es cridava “piquete i cacerola, la lucha es una sola”, però era mentida. Tots teníem el mateix enemic, però no era la mateixa lluita. No era el mateix tenir 30.000 dòlars atrapats al ‘corralito’ bancari, que tenir nou fills que es moren de fam.

I quin és el paper de les Madres en tot aquest procés de canvi?

Hem de donar suport als ‘piqueteros’, als desocupats, a les fàbriques recuperades... a totes les iniciatives socials transformadores. Crec que hem de participar de totes les lluites amb una tasca d'integració. Les Madres creiem que tenim aquesta obligació, aquest compromís.

La seva lluita ve de molt lluny...

El 1977 vam començar a sortir al carrer cada una de nosaltres per buscar el seu fill. Però, després vam evolucionar. Vam socialitzar la maternitat dels trenta mil desapareguts de la dictadura. I l'any 88 ja ens vam obrir a la lluita, també en el camp social, representant la tasca que van iniciar els nostres fills.

Què ha canviat d'aquelles Madres del 77 fins a les d'ara?

Hi una diferència enorme. Vam començar per la lluita individual i vam veure que no es podia perquè tots els desapareguts eren iguals, eren tots fills nostres. Primer, pensàvem trobar-los amb vida, i ens vam adonar que no. Després, vam demanar judici i càstig pels culpables, i també se'ns va negar. Més tard, vam iniciar la lluita per solucionar els problemes socials i econòmics que també ens va deixar la dictadura, i continuem. Al

principi, però, no érem gens militants. Les persones canvien quan s'informen del que passa al seu voltant.

Què recorda dels seus dos fills desapareguts?

Els meus dos fills grans militaven en l'esquerra revolucionària dels anys 70. Ells em parlaven de les seves lluites i dels seus somnis de llibertat i igualtat, i jo els escoltava moltíssim. Fins i tot els vaig ajudar, tot i que més aviat com a mare protectora que no pas perquè tingués cap consciència política. Vaig viure moltes coses de molt a prop, fins que els van fer desaparèixer.

Segueixo tenint la mateixa tendresa, (...) però em guardo el meu mal caràcter per a qui s'ho mereix... pels assassins i pels corruptes.

Li ha canviat el caràcter durant aquests anys? S'ha endurit després d'una vida amb tanta lluita i patiment?

No ho crec. Segueixo tenint la mateixa tendresa. M'he fet millor persona i he après moltes coses que no sabia. Això sí, em guardo el meu mal caràcter per a qui s'ho mereix... pels assassins i pels corruptes.

Per què no hi ha una associació de ‘padres’?

Perquè els pares van tenir por, no van sortir al carrer i no van aconseguir organitzar-se. Els que esta-

ven polititzats no van saber unir-se com vam fer les Madres.

Què pensa dels que parlen d'oblidar el passat i començar de nou?

Que tenen interessos econòmics i no els importa res de la resta de persones i dels seus problemes.

Quin tipus de memòria reivindica?

Una memòria fèrtil, que serveixi per alguna cosa més que només per pensar en els milicos. Hem de recordar què van fer els nostres fills i intentar fer el mateix per tal de continuar la seva feina. No només recordar els assassins, sinó pensar en quina revolució volien els ara desapareguts, què era el que estimaven, quins eren els seus somnis...

Això no els causa més angoixa i encara més dolor?

El dolor sempre hi és. Tanmateix, podem convertir-lo en lluita. En lloc d'anar a plorar al cementiri, anem a cridar a la Plaza de Mayo cada dijous. O en lloc de resar, protestem, escrivim i actuem.

Vostès no van acceptar cap compensació econòmica per la desaparició del seus fills.

Per nosaltres, la vida no val diners. No podria mirar-te als ulls si he posat preu a la vida del meu fill. La vida de les persones no té preu, i menys la d'un revolucionari.

Aquesta és la causa de la divisió entre els dos grups de Madres que hi ha a l'Argentina?

Sí, unes cobren i les altres no ho fem. Tot i que, en el fons, és una diferència ideològica i de classe social. No ens conformem amb diners i homenatges. Reivindiquem tots els desapareguts per igual i com a revolucionaris. Continuem amb la seva lluita.

Què és per vostè un desaparegut?

És una persona que no tornarà a ser mai a cap lloc, però que es manté sempre en el mateix indret: al cor de les Madres, a la seva panxa, a la plaça, en totes les coses que fem. ●

L'oncle Joe

✉ **Matthew Tree**
/opinio@setmanaridirecta.info/

Stalín y la Corte del Zar Rojo (ed. Crítica), de Simon Sebag Montefiore, conté molta informació disponible per primera vegada gràcies a l'obertura recent dels arxius soviètics. El resultat, que acabo de llegir, és una descripció extraordinària de Josep Vissionarovitx Djugaxvili i el seu entorn immediat. Mentre seguim les vides personals d'aquesta gent (incloent-hi les dels diversos caps temudíssims dels serveis secrets, tots ells col·leccionistes obsessius de roba íntima femenina), Montefiore ens explica els despropòsits més mortífers d'aquesta cort bolxevic: la industrialització a marxes forçades del país, que va resultar en la fam massiva

Al contrari del que diu el tòpic, Hitler i Stalin no s'assemblaven gens

—sobretot a Ucraïna, on tres milions de persones van morir d'inanició en cinc anys; l'execució, el 1937, de gairebé un milió de persones sospitoses de tenir tendències antisoviètiques, arrel de l'assassinat d'un sol membre del politburó; i les purgues antisemites de la postguerra —d'aquí l'invent de la conxorxa sionista-ianqui, un concepte que ha fet fortuna fins als nostres dies—, posades en marxa per un Stalin que repapiejava cada vegada més. Però, potser la cosa més destacable d'aquest llibre és l'evidència que, al contrari del que diu el tòpic, Hitler i Stalin no s'assemblaven gens; i, sobretot, les actituds sorprenents vers aquest últim que mostren els seus fills i néts i els seus col·laboradors, entrevistats l'any 2002 per Sebag Montefiore. No donaré més pistes: llegiu el llibre, si us plau. Val la pena, realment val la pena.

PUBLICITAT

